На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 9. хитној сједници Представничког дома, одржаној 21. децембра 2023. године, и на 2. хитној сједници Дома народа, одржаној 16. фебруара 2024. године, усвојила је

ЗАКОН
О СПРЕЧАВАЊУ ПРАЊА НОВЦА И ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИСТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

ГЛАВА I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет Закона)

(1) Овим законом прописују се:
- а) мјере, радње и поступци у финансијском и нефинансијском сектору које се предузимају с циљем спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности на основу процјене ризика;
- б) обвезници спровођења мјера, радњи и поступака који су дужни да поступају по овом закону;
- ц) надзор над обвезницима у спровођењу мјера, радњи и поступака у финансијском и нефинансијском пословању, који се предузима ради спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, на основу процјене ризика;
- д) задаци и надлежности Финансијско-обавјештајног одјељења Државне агенције за истраге и заштиту (у даљем тексту: ФОО);
- е) овлашћења службеника ФОО-а приликом поступања по одредбама овог закона;
- ф) међуинституционална сарадња надлежних органа Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БиХ), Федерације БиХ (у даљем тексту: ФБиХ), Републике Српске (у даљем тексту: РС), Брчко Дистрикта БиХ (у даљем тексту: БДБиХ) и осталих нивоа државне организације у БиХ у спречавању прања новца и финансирања терористичких активности;
- г) међународна сарадња у области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности;
- х) задаци, надлежности и поступци других органа и правних лица с јавним овлашћењима у спречавању прања новца и финансирања терористичких активности у БиХ;
- и) остали послови значајни за развој система за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Овим законом врши се усклађивање са:
- а) Уредбом (ЕУ) 2018/1672 Европског парламента и Савјета од 23. октобра 2018. о контролама готовине која се уноси у Унију или износи из Уније и стављању ван снаге Уредбе (ЕЗ) бр. 1889/2005;
- б) Директивом (ЕУ) 2015/849 Европског парламента и Савјета од 20. маја 2015. о спречавању коришћења финансијског система у сврху прања новца или финансирања тероризма, о измјени Уредбе (ЕУ) бр. 648/2012 Европског парламента и Савјета те о стављању ван снаге Директиве 2005/60/ЕЗ Европског парламента и Савјета и Директиве Комисије 2006/70/ЕЗ;
- ц) Директивом (ЕУ) 2018/843 Европског парламента и Савјета од 30. маја 2018. о измјени Директиве (ЕУ) 2015/849 о спречавању коришћења финансијског система у сврху прања новца или финансирања тероризма и о измјени директива 2009/138/ЕЗ и 2013/36/ЕУ.

(3) Одредбе уредби и директива из става (2) овог члана наводе се искључиво у сврху праћења и информисања о преузимању правне тековине Европске уније у законодавство БиХ.

Члан 2.
(Употреба рода)

Изрази који су ради прегледности дати у једном граматичком роду без дискриминације се односе и на мушкарце и на жене.

Члан 3.
(Прање новца и финансирање терористичких активности)

(1) Под прањем новца у смислу овог закона сматра се:
- а) замјена или пренос имовине, када се зна да је имовина стечена криминалним активностима или учешћем у таквој активности, а с циљем прикривања или заташкавања незаконитог поријекла имовине или пружања помоћи неком лицу које је умијешано у такве активности ради избјегавања правних посљедица почињених радњи тог лица;
- б) прикривање или заташкавање праве природе, извора, мјеста поријекла, располагања, кретања, права повезаних са власништвом или власништва над имовином када се зна да је та имовина стечена криминалним активностима или чином учешћа у таквим активностима;
- ц) стицање, посједовање или коришћење имовине ако се зна у вријеме пријема да је та имовина стечена криминалном активношћу или учешћем у таквој активности;
- д) учешће, удруживање ради извршења, покушај извршења, помагање, подстицање, олакшавања и давања савјета при извршењу било које од наведених радњи у тач. а), б) и ц) овог става.

(2) Прањем новца сматраће се и када су радње којима је стечена имовина која је предмет прања новца извршене на територији друге државе.

(3) Под финансирањем терористичких активности у смислу овог закона сматра се:
- а) осигуравање или прикупљање новчаних средстава или друге имовине, без обзира да ли потиче из легалних или нелегалних извора, на било који начин, директно или индиректно, с намјером да буде употријебљена или са знањем да ће бити употријебљена, у потпуности или дјелимично, од терориста или терористичке организације у било коју сврху, што укључује и почињење терористичког кривичног дјела, или од стране лица која финансирају тероризам у складу са кривичним законодавством у БиХ;
- б) покушај, саучесништво, подстрекавање, помагање, организовање или усмјеравање других у активностима из тачке а) овог става, без обзира да ли је терористички акт извршен и да ли је имовина коришћена за извршавање терористичког акта.

(4) Терористички акт у смислу овог закона подразумијева радње прописане кривичним законодавством у БиХ.

(5) Израз терориста у смислу овог закона означава свако физичко лице које:
- а) изврши, или покуша да изврши терористички акт било каквим средством, непосредно или посредно, незаконито и с предумишљајем;
- б) учествује као саучесник у терористичком акту;
- ц) организује или подстиче друге на извршење терористичког аката; или
- д) доприноси томе да група лица која дјелују са заједничким циљем изврши терористички акт, а тај

допринос пружа свјесно, ради помагања у извршењу терористичког акта или уз свијест о намјери те групе да изврши терористички акт.

(6) Терористичка организација у смислу овог закона означава сваку групу терориста која:
- а) изврши или покуша да изврши терористички акт било каквим средством, непосредно или посредно, незаконито и с предумишљајем;
- б) учествује као саучесник у терористичком акту;
- ц) организује или подстиче друге да изврше терористички акт; или
- д) доприноси томе да група лица која имају заједнички циљ изврше терористички акт.

(7) Криминална активност је свако учествовање у почињењу кривичног дјела, прописаног кривичним законима у БиХ и другим законима којима су прописана кривична дјела.

(8) Имовинска корист у смислу овог закона укључује сва средства и другу имовину која потиче из или је прибављена, директно или индиректно, почињењем кривичног дјела.

(9) Средства или друга имовина у смислу овог закона подразумијева било какву имовину, укључујући али се не ограничавајући на финансијска средства, економске ресурсе, имовину било које врсте, било материјалну или нематеријалну, опипљиву или неопипљиву, покретну или непокретну, стечену на било који начин, и правне документе или инструменте у било којој форми, укључујући електронску или дигиталну, којима се доказује власништво над, или удио у таквој имовини или другим средствима, укључујући али не ограничавајући се на банкарске кредите, путничке чекове, банкарске чекове, платне налоге, дионице, хартије од вриједности, обвезнице, мјенице или акредитиве, и било који удио, дивиденде или друге приходе од или вриједност која произлази из или је остварена таквом имовином или из друге имовине, те било које друге имовине која се потенцијално може користити за добијање средстава, робе или услуга.

(10) Знање, намјера или сврха потребни као елемент активности из ст. (1) и (3) овог члана могу се извести из објективних чињеничних околности.

Члан 4.

(Дефиниције осталих појмова)

Дефиниције осталих појмова у смислу овог закона су:
- а) "трансакција" је било какво примање, давање, чување, размјена, пренос, располагање или друго руковање средствима или другом имовином од стране обвезника укључујући и готовинску трансакцију те омогућавање располагања сефом;
- б) "сумњива трансакција" је свака покушана или обављена готовинска и безготовинска трансакција, без обзира на њену вриједност и начин обављања, ако је испуњен један или више сљедећих разлога:
  1) обвезник зна, сумња или има оправдане разлоге за сумњу да трансакција укључује средства произашла из криминалне активности или је повезана са финансирањем терористичких активности;
  2) индикатори за препознавање сумњивих трансакција, средстава и лица из члана 57. став (1) овог закона упућују на то да постоје разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности;
  3) трансакција одговара типологијама или трендовима прања новца или финансирања терористичких активности; и/или
  4) када обвезник процијени да у вези са трансакцијом, средствима или клијентом постоје и други разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности;
- ц) "повезане трансакције" су двије или више трансакција које потичу с рачуна или су усмјерене на рачун правног или физичког лица а гдје је износ појединачних трансакција нижи од износа потребног за идентификацију и извјештавање према одредбама овог закона, али које заједно прекорачују износ од 30.000 КМ и могу се сматрати међусобно повезаним због периода у којем су обављене, због примаоца или налогодавца трансакције, начина обављања трансакција, разлога због којег су трансакције обављене или других фактора на основу којих се трансакције могу сматрати повезаним;
- д) "повремена трансакција" је трансакција која се не обавља у оквиру успостављеног пословног односа;
- е) "готовина" подразумијева домаће и стране новчанице и кованице које су у оптицају као законито средство плаћања;
- ф) "готовинска трансакција" је свака трансакција при којој обвезник физички прима или даје готовину клијенту;
- г) "носилац" је физичко лице које уз себе, на себи, у свом пртљагу или превозном средству преноси готовину преко државне границе БиХ;
- х) "физички пренос готовине" из члана 81. овог закона је сваки унос или износ готовине са пратњом или без пратње преко државне границе БиХ;

  Под готовином из ове тачке подразумијева се:
  1) готовина из тачке е) овог члана;
  2) преносиви инструменти на доносиоца, тј. инструменти који нису готовина, на основу којих њихов ималац може, по предочењу тих инструмената, тражити да му се исплати финансијски износ, а да притом не мора доказивати свој идентитет ни своје право на тај износ, што укључује путничке чекове, чекове, мјенице или новчане налоге који или гласе на доносиоца, или су потписани, али на њима није наведено име примаоца, или су индосирани без ограничења, или су издати на фиктивног примаоца или су састављени у неком другом облику који омогућује пренос права власништва на том инструменту при испоруци;
  3) картице са унапријед уплаћеним средствима, тј. картице без личних података које служе за чување монетарне вриједности или средстава или за пружање приступа њима и може се употребљавати за платне трансакције, стицање робе или услуга или замијенити за готов новац, те која није повезана ни с једним банкарским рачуном;
- и) "физички пренос готовине са пратњом" је физички пренос готовине из тачке х) овог члана која је дио пошиљке уз пратњу носиоца;

ј) "физички пренос готовине без пратње" је физички пренос готовине из тачке х) овог члана која је дио пошиљке без носиоца;

к) назнака вриједности у конвертибилним маркама (у даљем тексту: КМ) такође се односи и на одговарајућу вриједност у било којој страној валути према важећем службеном курсу у вријеме трансакције;

л) "предикатно кривично дјело" је кривично дјело чијим почињењем је прибављена имовинска корист која може бити предмет кривичног дјела прања новца;

м) "пословни однос" значи пословни, професионални или комерцијални однос који је повезан са професионалним активностима обвезника и од којег се очекује, у вријеме успостављања контакта, да има елемент трајности;

н) "кореспондентан однос" је однос између домаће банке или друге домаће финансијске институције са једне стране и стране банке или друге стране финансијске институције са друге стране, који значи:

1) да једна банка као кореспондент пружа банковне услуге другој банци као респонденту, укључујући пружање текућег или другог рачуна пасиве и повезаних услуга као што су управљање готовином, међународни преноси новчаних средстава, обрачун чекова, пролазни рачуни те услуге девизног пословања;

2) однос између и унутар финансијских институција, укључујући када се сличне услуге пружају путем институције кореспондента институцији респондента те укључујући односе успостављене за трансакције хартијама од вриједности или пренос новчаних средстава;

о) "пролазни рачун" је рачун који се води код кореспондентне банке, а који је директно доступан трећој страни да преко њега обавља трансакције у своје име;

п) "стварни власник клијента" је свако физичко лице или више њих који у коначници посједују или контролишу клијента и/или физичко лице или више њих у чије име се спроводи трансакција, и укључује најмање;

1) У случају правног лица:

1. једно или више физичких лица која у коначници посједују или контролишу правно лице путем посредног или непосредног власништва довољног постотка дионица или права гласа или власничких удјела у том субјекту, укључујући путем удјела дионица које гласе на доносиоца или путем контроле другим средствима, осим друштава уврштених на уређена тржишта која подлијежу обавези откривања у складу са законодавством БиХ, које осигуравају одговарајућу транспарентност информација о власништву;

2. физичко лице које привредном друштву посредно осигура или осигурава средства и по том основу има право да битно утиче на доношење одлука органа управљања привредним друштвом приликом одлучивања о финансирању и пословању;

2) Ако ниједно физичко лице из алинеје 1) ове тачке није идентификовано у тој улози, или ако постоји сумња да идентификовано физичко лице или више њих није стварни власник или власници, те када су исцрпљена сва могућа средства како би се утврдио стварни власник, стварним власником сматра се физичко лице или више њих који заузимају позиције највиших руководећих службеника;

3) Показатељ непосредног власништва из алинеје 1) ове тачке које физичко лице има у правном лицу власништво је 25% или више пословних удјела, гласачких или других права на основу којих остварује право управљања правним лицем или власништво 25% или више дионица;

4) Показатељ посредног власништва из алинеје 1) ове тачке је власништво или контрола од истог физичког лица или више њих над једним или више правних лица или трустова који појединачно или заједно имају 25% или више пословних удјела, гласачких или других права на основу којих остварује или остварују право управљања или 25% или више дионица у правном лицу;

5) У случају правног аранжмана дефинисаног у тачки оо) овог члана, стварни власник је физичко лице на сљедећим позицијама:

1. оснивачи;
2. управитељи;
3. заштитници, ако постоје;
4. корисници, или у случају када се појединци који имају корист од правног аранжмана или субјекта тек требају утврдити, група лица у чијем је интересу правни аранжман или субјекат основан односно дјелује;
5. свако друго физичко лице које врши крајњу контролу над трустом путем директног или индиректног власништва или на други начин;

6) У случају правних лица попут фондација и правних аранжмана сличних трустовима, физичко лице или више њих која обављају еквивалентне или сличне функције онима из алинеје 2) ове тачке;

р) "политички експонирано лице" подразумијева свако физичко лице којем је повјерена или му је била повјерена истакнута јавна функција у претходних 12 мјесеци и укључује домаће политички експонирано лице и страно политички експонирано лице;

с) "домаће политички експонирано лице" је физичко лице које има или је имало повјерену истакнуту јавну функцију у претходних 12 мјесеци , укључујући:

1) чланове Предсједништва БиХ, предсједавајућег Савјета министара БиХ, министре и замјенике министара и друге руководиоце јавних институција и агенција;

2) предсједнике, њихове замјенике, предсједнике влада, министре и њихове замјенике на нивоу ФБиХ, РС, БДБиХ и

кантона, те градоначелнике, односно начелнике општина;

3) изабране представнике у законодавним органима на нивоу БиХ, РС, ФБиХ, БДБиХ и кантона;

4) чланове предсједништава политичких странака и управљачких тијела/органа политичких странака:

5) судије уставних судова БиХ, ФБиХ и РС, и судије врховних судова РС и ФБиХ, судије Апелационог суда БДБиХ, судије Суда БиХ и чланови Високог судског и тужилачког савјета БиХ;

6) главног тужиоца и тужиоце Тужилаштва БиХ, главног тужиоца и тужиоце тужилаштава ФБиХ, РС, БДБиХ и кантона;

7) чланове Управног одбора и гувернера Централне банке БиХ;

8) дипломатске представнике, што укључује амбасадоре, конзуле и отправнике послова;

9) чланове Заједничког штаба Оружаних снага БиХ;

10) чланове управних и надзорних одбора и директоре предузећа у већинском власништву државе, ентитета, БДБиХ, кантона, градова и општина;

11) руководиоце/директоре међународних организација, њихове замјенике и чланове управних органа или носиоце еквивалентних функција у међународним организацијама;

12) јавне функције наведене у овој тачки не обухватају функционере средњег ранга или ниже званичнике;

т) "страно политички експонирано лице" је физичко лице које има или је имало повјерену истакнуту јавну функцију у претходних 12 мјесеци, укључујући:

1) шефове држава, шефове влада, министре, њихове замјенике и помоћнике;

2) изабране представнике у законодавним органима;

3) судије врховног и уставног суда и других високих судских установа чије одлуке не подлијежу даљим жалбама, осим у изузетним околностима;

4) чланове ревизорских судова или одбора централних банака;

5) амбасадоре, отправнике послова и високорангиране официре у оружаним снагама;

6) чланове административних, управљачких или надзорних тијела предузећа у власништву државе;

7) чланове управљачких тијела/органа политичких партија;

8) руководиоце/директоре органа међународних организација, њихове замјенике и чланове управних органа или носиоце еквивалентних функција у међународним организацијама;

9) јавне функције наведене у овој тачки не обухватају функционере средњег ранга или ниже званичнике;

у) "најближи чланови породице" лица наведених у тач. с) и т) овог члана су брачни и ванбрачни партнери, родитељи, дјеца и њихови брачни и ванбрачни партнери;

в) "блиски сарадници" лица из тач. с) и т) овог члана су:

1) физичка лица за која је познато да имају заједничко стварно власништво над правним субјектима или правним аранжманима или било које друге блиске пословне односе са политички експонираним лицем;

2) физичка лица која су једини стварни власници правног субјекта или правног аранжмана за који је познато да је створен за *de facto* добробит политички изложеног лица;

з) "лични идентификациони документ" је свака јавна исправа са фотографијом коју издаје надлежни домаћи или страни орган, а у сврху идентификације лица;

аа) "надлежни органи" су сви јавни органи на свим нивоима власти у БиХ с одређеним одговорностима у борби против прања новца и/или финансирања терористичких активности, и то: ФОО, органи који имају обавјештајну функцију или функцију истраге и/или гоњења прања новца, предикатних кривичних дјела и финансирања терористичких активности и/или привременог одузимања/замрзавања и трајног одузимања имовине, органи који контролишу и извјештавају о прекограничном преношењу готовине преко границе и органи с надзорним овлашћењима у погледу усклађености финансијског и нефинансијског сектора са законским прописима у области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, као и други органи који имају улогу у реализацији обавеза прописани међународним стандардима борбе и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности;

бб) "страна финансијско-обавјештајна јединица" је централни национални орган друге земље за примање, анализу и прослијеђивање информација, података и документације о сумњивим трансакцијама у вези с прањем новца и финансирањем терористичких активности;

цц) "овлашћено лице" је лице којем је повјерено обављање одређених послова код обвезника у вези с руковођењем, управљањем и вођењем послова који му омогућавају брзо, квалитетно и благовремено извршавање задатака прописаних овим законом и одредбама које из њега произлазе;

дд) "највише руководство" је лице или група лица која, у складу са законом, воде и организују пословање обвезника и одговорна су за обезбјеђивање законитости рада;

ее) "процјена ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у БиХ" је свеобухватна анализа, сачињена у складу са овим законом, којом се сагледавају ризици од прања новца и финансирања терористичких активности у БиХ;

фф) "процјена ризика од стране обвезника" је анализа коју сачини обвезник, којом се сагледавају ризици од прања новца и финансирања терористичких активности у вези с групом клијената или појединим клијентом, пословним односом, земљом или географским подручјем, услугом, трансакцијом, производом или каналом доставе;

гг) "виртуелна валута" је дигитални запис вриједности који није емитовала и за чију вриједност не гарантује централна банка, нити други орган јавног

сектора, која није нужно везана за законско средство плаћања и нема правни статус новца или валуте, али је физичка и правна лица прихватају као средство размјене и може се преносити, чувати, куповати, продавати, размјењивати електронским путем;

хх) "пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама" је правно или физичко лице које пружа једну или више сљедећих услуга у име или за рачун другог физичког или правног лица:
1) чување и/или управљање виртуелних валута или инструмената који омогућавају контролу над виртуелним валутама (пружалац депозитарних услуга новчаника);
2) организовање платформе за трговање виртуелним валутама,
3) размјена виртуелних валута за валуту која је законско средство плаћања;
4) размјена виртуелних валута за другу виртуелну валуту;
5) пренос виртуелне валуте, тј. запримање и извршавање налога за виртуелну валуту у име трећих страна;
6) учествовање у и пружање финансијских услуга у вези с понудом емитента и/или продајом виртуелне валуте;

ии) "електронски новац" означава електронски, укључујући магнетно похрањену новчану вриједност која чини новчано потраживање према издаваоцу тог новца, а издата је након пријема новчаних средстава ради извршавања платних трансакција и прихвата је физичко или правно лице које није издавалац тог новца, у складу са ентитетским прописима којим се уређују електронски новац, издаваоци електронског новца и надзор над њима, при чему електронски новац не укључује дигитални запис валуте коју није издала и за чију вриједност не гарантује централна банка, нити други орган јавног сектора и која нема правни статус новца или валуте;

јј) "АМЛС" је софтвер за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, потпуно независан и аутономан у односу на друге информатичке системе у оквиру ФОО-а и ван њега, успостављен за потребе обављања послова и задатака ФОО-а утврђених Законом;

кк) "клијент" је лице које успоставља или већ има успостављен пословни однос код обвезника или обавља повремену трансакцију;

лл) "услуге игара на срећу" подразумијевају услуге у складу са законима о играма на срећу;

мм) "правно лице" подразумијева сваког ко није физичко лице а може да успостави трајни клијентски однос са финансијском институцијом или на неки други начин да посједује имовину. То може обухватити предузећа, корпорације, фондације, удружења, ансталт, ортаклуке или пословне асоцијације;

нн) "страно правно лице" је правно лице које је еквивалентно правном лицу из тачке мм) овог члана, а које није регистровано у БиХ;

оо) "правни аранжман" је правна форма организовања с циљем управљања и располагања имовином као што су: изричити трустови, *fiducie, treuhand, fideicomiso;*

пп) "финансијске институције" су правна лица у финансијском сектору, а што нарочито обухвата: банке, развојне банке, друштва за осигурање, микрокредитне организације, овлашћене учеснике на тржишту хартија од вриједности, друштва за управљање инвестиционим фондовима, друштво за управљање добровољним пензијским фондовима, лица која обављају послове финансијског лизинга, друштва за посредовање у погледу животног осигурања, као и друга правна лица која се претежно баве финансијском дјелатношћу у земљи или иностранству;

рр) "фиктивна банка" је финансијска институција или институција која обавља послове еквивалентне онима које спроводе финансијске институције, а која није физички присутна у држави или на подручју на којем је основана, нити у њој има орган управљања, те која није чланица уређене финансијске групе која подлијеже ефикасном консолидованом надзору;

сс) "пружалац услуга труста или привредног друштва" је лице страног права и представља свако лице које слиједом свог пословања трећим лицима пружа било коју од сљедећих услуга:
1) оснивање привредних друштава или других правних лица;
2) обављање функције или постављање другог лица да обавља функцију директора или секретара трговачког друштва, партнера у партнерству или сличног положаја у односу на друга правна лица;
3) пружање услуга регистрованог сједишта, пословне адресе, кореспондентне адресе или административне адресе и осталих повезаних услуга трговачком друштву, партнерству или неком другом правном лицу или аранжману;
4) обављање функције или постављање другог лица да дјелује као управитељ труста основаног изричитом изјавом;
5) обављање функције или постављање другог лица да обавља функцију номиналног дионичара у име другог лица осим трговачког друштва уврштеног на уређено тржиште које подлијеже обавези објављивања у складу са законодавством у БиХ и међународним стандардима;

тт) "факторинг" је правни посао купопродаје постојећег недоспјелог или будућег краткорочног новчаног потраживања, насталог по основу уговора о продаји робе или пружања услуга;

уу) "форфаитинг" је извозно финансирање на основу откупа са дисконтом и без регреса дугорочних недоспјелих потраживања, осигураних финансијским инструментом.

Члан 5.

(Обвезници спровођења мјера)

(1) Обвезници спровођења мјера за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности у складу с овим законом су:
а) банка;
б) микрокредитна организација;
ц) давалац лизинга;
д) институција електронског новца;
е) овлашћени мјењачи;
ф) друштво за осигурање које има дозволу за обављање послова животног осигурања;

г) посредник и заступник у осигурању, који се баве дјелатношћу посредовања односно заступања у осигурању при закључивању уговора о животном осигурању и другим осигурањима повезаним са улагањем, са изузетком заступника у осигурању који се баве дјелатношћу заступања у животном осигурању у име и за рачун друштва за осигурање;
х) друштво за управљање добровољним пензијским фондовима;
и) берзански посредник;
ј) банка скрбник;
к) друштво за управљање инвестиционим фондовима;
л) друштво за факторинг;
м) пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама;
н) приређивач игара на срећу, у складу са прописима којима се уређују систем и услови приређивања игара на срећу;
о) лица која обављају професионалне дјелатности, и то:
1) привредно друштво за ревизију;
2) привредна друштва и предузетници регистровани за пружање књиговодствених и рачуноводствених услуга;
3) порески савјетник те сва остала лица која се обавежу да ће директно или уз помоћ других лица с којима су та остала лица повезана пружати материјалну помоћ, подршку или савјете о пореским питањима као главну пословну дјелатност или професионалну активност;
4) нотар, адвокат и адвокатско друштво, ако учествују, било да дјелују у име свог клијента било за свог клијента, у било којој врсти финансијских трансакција или трансакција које укључују некретнине или пружају помоћ у планирању или обављању трансакција за своје клијенте у вези са:
1. куповином или продајом некретнина или пословних субјеката;
2. управљањем новцем, хартијама од вриједности или другом имовином клијента;
3. отварањем или вођењем рачуна код банке, што укључује банкарске рачуне, штедне улоге или рачуне за пословање са хартијама од вриједности;
4. прикупљањем средстава неопходних за оснивање, обављање дјелатности и управљање привредним друштвима;
5. оснивањем, пословањем или управљањем привредним друштвом, управљањем трустовима, фондацијама или сличним структурама;
п) правно лице и предузетник који није банка, и/или које није предмет надзора од органа надлежних за финансијски сектор, а које спроводе једну или више активности или операција за рачун клијента, као што су:
1) услуга преноса новца и вриједности;
2) издавање осталих средстава плаћања и управљање њима, као што су путнички чекови и банкарске мјенице, ако та дјелатност није платна услуга у смислу закона којим се уређује платни промет;
3) издавање гаранције;
4) инвестирање, администрирање или управљање средствима за друго лице и давање савјета у вези с тим;
5) изнајмљивање сефа;
6) форфетинг;
7) давање зајма, кредитирање, нуђење и посредовање у преговорима о зајму;
р) пошта ако обавља услуге платног промета;
с) пружалац услуга труста или привредног друштва, ако ове услуге не врше субјекти који су наведени у ставу (1) тачка о) овог члана;
т) правно лице и предузетник, који су регистровани за обављање дјелатности трговине пловилима, возилима и летјелицама.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана под обвезником се подразумијевају и:
а) трговац племенитим металима и трговац драгим камењем када се ангажују у било којој готовинској трансакцији са клијентом, једнакој или већој од 20.000 КМ;
б) трговац умјетничким предметима или лице које дјелује као посредник у трговини умјетничким предметима, када су укључене, између осталог, умјетничке галерије, аукцијске куће, ако вриједност трансакције или низа повезаних трансакција износи 20.000 КМ или више, као и лице које похрањује умјетничка дјела или њима тргује или дјелује као посредник у трговини умјетничким дјелима, када се наведено одвија у слободним лукама, ако вриједност трансакције или низа повезаних трансакција износи 20.000 КМ или више;
ц) посредник у промету непокретностима, укључујући када посредује у изнајмљивању некретнине, али само у вези са трансакцијама у којима је мјесечна најамнина у вриједности од 20.000 КМ и већој.

Члан 6.
(Сарадња и координација)

(1) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, формира стално координационо тијело од представника надлежних органа из члана 4. тачке аа) овог закона.
(2) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, детаљније прописује састав сталног координационог тијела, начин комуникације и одлучивања, састав појединачних радних група или непосредно обављање сложених активности, те других специфичних задатака или активности унапређења, координације и сарадње у одређеним областима или других послова који се односе на дјелокруг овог закона, односно на извршавање међународних обавеза БиХ у области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности. При изради приједлога из овог става Министарство безбједности БиХ ће консултовати владе ФБиХ, РС и БДБиХ.
(3) Задаци координационог тијела и појединачних радних група су да:
а) врши свеобухватну процјену ризика од прања новца и ризика од финансирања терористичких активности, те процјену ризика од финансирања ширења оружја за масовно уништење у БиХ у складу са међународним стандардима;
б) сачињава извјештај о спроведеној процјени ризика из тачке а) овог става;

ц) сачињава сажетак извјештаја из тачке б) овог става за потребе информисања јавности;
д) сачињава акциони план за спречавање и ублажавање утврђених ризика и израђује стратегију за документе из тачке а) овог става;
е) прати, анализира, промовише и унапређује сарадњу у дјелокругу примјене овог закона, међународних стандарда у вези са спречавањем прања новца и финансирања терористичких активности, те финансирања ширења оружја за масовно уништење између надлежних органа у БиХ и на међународном нивоу и припрема препоруке на основу изведених анализа;
ф) прати доношење нових или измјене постојећих обавезујућих међународних стандарда из дјелокруга овог закона, те у складу с тим информише Савјет министара БиХ и владе ФБиХ, РС и БДБиХ;
г) прати и координира вршење процјене усклађености БиХ са обавезујућим стандардима релевантних међународних тијела из дјелокруга овог закона;
х) врши процјену адекватности мјера, укључујући законе и подзаконске акте, који се односе на непрофитне организације, за потребе одређивања пропорционалне и ефективне активности на отклањању или умањивању утврђених ризика;
и) предлаже Савјету министара БиХ доношење подзаконског акта којим се утврђује начин формирања, ажурирања и објављивања листе јавних функција из члана 4. тачке с) овог закона.

(4) Министарство безбједности БиХ пружа подршку тијелима из става (2) овог члана.

(5) Тијело и радне групе из става (2) овог члана извјештавају Савјет министара БиХ, те путем Министарства безбједности БиХ информишу владе РС и ФБиХ и БДБиХ о активностима које спроводе.

Члан 7 .

(Процјена ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење)

(1) Процјена ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење из члана 6. става (3) тачке а) врши се с циљем:
а) идентификовања, процјене, разумијевања и смањења ризика од прања новца, финансирања тероризма и финансирања ширења оружја за масовно уништење;
б) идентификовања конкретних извора ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење;
ц) процјене нивоа ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

(2) Процјена ризика из става (1) овог члана врши се по потреби када дође до промјена у контексту ризика, односно у складу са процјеном сталног координационог тијела, а најмање сваке четири године.

(3) Сажетак процјене ризика из члана 6. става (3) тачке ц) ставља се на располагање јавности и не смије садржавати повјерљиве информације.

Члан 8.

(Сврха процјене ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење)

(1) Резултати из процјене ризика из члана 6. става (3) тач. а) и б) овог закона користиће се за:
а) унапређење прописа којим је у БиХ дефинисано откривања и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности и финансирање ширења оружја за масовно уништење;
б) идентификовање подручја у којима обвезници морају примјењивати појачане мјере и према потреби утврђивање мјера које су обвезници дужни предузети;
ц) помоћ обвезницима из члана 5. овог закона за извођење њихове процјене ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

(2) Резултати процјене ризика из члана 6. става 3) тачке а) овог закона доступни су обвезницима, надлежним органима, другим тијелима и јавности на начин и у обиму како одреди стално координационо тијело.

(3) Надлежни органи из члана 4. тачке аа) и надзорни органи из члана 93. овог закона ће приликом планирања и спровођења својих активности из дјелокруга овог закона узети у обзир утврђене ризике од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

ГЛАВА II - ЗАДАЦИ И ОБАВЕЗЕ ОБВЕЗНИКА

Члан 9.

(Мјере, радње и поступци које предузимају обвезници)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона су дужни да предузимају мјере, радње и поступке за спречавање и откривање прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење прије, у току и након обављања трансакције или успостављања и трајања пословног односа.

(2) Мјере, радње и поступци из става (1) овог члана обухватају:
а) израду процјене ризика од прања новца и финансирања терористичких активности;
б) успостављање политика, процедура, контроле и поступака;
ц) праћење спровођења политика, контрола и поступака из тачке б) овог става и њихово унапређивање по потреби;
д) предузимање појачаних мјера за управљање ризицима и ублажавање ризика тамо гдје је идентификован виши ниво ризика;
е) предузимање поједностављених мјера за управљање ризицима и отклањање ризика тамо гдје је идентификован нижи ниво ризика;
ф) идентификацију и праћење клијента на начин и под условима одређеним овим законом;
г) достављање информација, података и документације ФОО-у о трансакцијама, средствима и лицима;
х) одређивање овлашћеног лица и његовог замјеника да у име обвезника извршава обавезе из овог закона, те обезбјеђивање услова за њихов рад;
и) редовно стручно образовање, оспособљавање и усавршавање запослених;

j) обезбјеђивање редовне унутрашње контроле и унутрашње и спољне ревизије извршавања обавеза из овог закона;
к) израду и редовно ажурирање листе индикатора за идентификацију сумњивих трансакција, клијената или странака;
л) вођење евиденција и чување и заштита података;
м) извршавање других мјера и радњи на основу овог закона и подзаконских аката донесених на основу овог закона.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона је дужан да у вези са ставом (1) овог члана сачини одговарајуће политике и процедуре којима ће, ради ефикасног управљања ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење, обухватити мјере дефинисане у овом члану.

(4) Политике и процедуре из става (3) овог члана морају бити сразмјерне природи и величини обвезника и морају бити одобрене од највишег органа надзора, односно управљања, односно руковођења обвезника у складу са статутом.

Члан 10.

(Процјена ризика прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење од стране обвезника)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да изради процјену ризика прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење како би идентификовао, процијенио, разумио и смањио ризике од прања новца, финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење, узимајући у обзир факторе ризика који се односе на:
а) клијенте;
б) државе или географска подручја;
ц) производе, услуге или трансакције;
д) канале дистрибуције.

(2) Процјена ризика из става (1) овог члана мора бити документована и сразмјерна величини обвезника, врсти, обиму и сложености његовог пословања те је обвезник дужан да је, најмање једном годишње, ажурира и достави надлежном надзорном органу из члана 93. овог закона.

(3) Процјена ризика из става (1) овог члана мора садржавати политике, мјере, радње и поступке које обвезник из члана 5. овог закона предузима с циљем спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

(4) ФОО и надлежни надзорни органи из члана 93. овог закона смјерницама могу прописати да појединачне документоване процјене ризика из става (1) овог члана нису потребне за поједини сектор обвезника ако су одређени ризици карактеристични за сектор јасни и схваћени од обвезника тог сектора.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да процјену ризика из става (1) овог члана усклађује са правилницима и одлукама, односно смјерницама које доноси надлежни орган, те је дужан да узме у обзир и процјену ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у БиХ.

(6) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да, прије свих битних промјена у пословним процесима и пословној пракси које могу утицати на мјере које се предузимају ради спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, те при увођењу новог производа, екстернализиране активности или канала дистрибуције, као и приликом увођења нових технологија за постојеће и нове производе, спроведе процјену ризика ради идентификовања и процјене о томе како наведене промјене утичу на изложеност ризику од прања новца или финансирања терористичких активности, те да предузме примјерене мјере за смањење ризика и ефикасно управљање тим ризиком.

Члан 11.

(Мјере идентификације и праћења)

(1) Мјере идентификације и праћења подразумијевају:
а) утврђивање идентитета клијента и провјеру његовог идентитета на основу докумената, података или информација добијених од поузданих и независних извора или путем средстава електронске идентификације или непосредним увидом у јавни регистар у БиХ, у складу са овим законом;
б) утврђивање идентитета стварног власника и предузимање разумних мјера за провјеру идентитета стварног власника клијента, коришћењем релевантних информација или података добијених из поузданог извора и то тако да се обвезник може увјерити да зна ко је стварни власник, укључујући предузимање мјера потребних за разумијевање природе пословања клијента, власничке и контролне структуре клијента када је клијент привредно друштво, друго правно лице и с њим изједначен субјект или труст и с њим изједначен субјект страног права;
ц) прикупљање и процјену информација о сврси и намјени пословног односа или трансакције и других података у складу с овим законом;
д) спровођење сталног праћења пословних односа укључујући и контролу трансакција током пословног односа како би се осигурало да су трансакције које се обављају у складу са сазнањима обвезника о клијенту, пословном профилу и профилу ризика, те према потреби, извору новчаних средстава, укључујући процјену вјеродостојности информација о поријеклу имовине која је или ће бити предмет пословног односа, односно трансакције и осигуравања ажурирања документације, података или информација које се воде;
е) утврђивање да ли је клијент политички експонирано лице.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона ће својим интерним актом дефинисати процедуре за спровођење мјера наведених у ставу (1) овог члана.

(3) Приликом спровођења мјера из става (1) тач. а) и б) овог члана, обвезник из члана 5. овог закона дужан је да провјери да ли је лице које тврди да дјелује у име клијента за то и овлашћено, те да у складу с одредбама овог закона утврди и провјери идентитет тог лица.

(4) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да примјењује све мјере идентификације и праћења из става (1) овог члана у складу с одредбама овог закона, при чему обим примјене мјера треба да зависи од процјене ризика спроведене у складу са чланом 10. овог закона.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона ће мјере идентификације и праћења из става (1) тачке д) овог члана спроводити и током трајања пословног односа са клијентом на основу процјене ризика, или када се промијене релевантне околности у вези са клијентом

или када је то у обавези да уради на основу других одредаба овог закона.

(6) Обвезник из члана 5. овог закона осигурање да прописане мјере идентификације и праћења буду одобрене од највишег руководства.

(7) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да надзорним органима из члана 93. овог закона, на њихов захтјев, достави одговарајуће анализе, документе и друге податке којима доказује да су предузете мјере примјерене у односу на утврђене ризике од прања новца и финансирања тероризма.

Члан 12.

(Обавеза примјене мјера идентификација и праћење клијента)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да предузме мјере идентификације и праћења клијента приликом:
   а) успостављања пословног односа са клијентом;
   б) обављања трансакције у износу 30.000 КМ или више без обзира да ли је трансакција обављена у облику једне операције или више операција које се чине повезаним;
   ц) обављања повремене трансакције која представља пренос новчаних средстава у износу од 2.000 КМ или више;
   д) постојања сумње у вјеродостојност и адекватност претходно добијених информација о клијенту или стварном власнику;
   е) постојања сумње на прање новца или финансирање терористичких активности без обзира на износ трансакције или средстава, без обзира на сва могућа одступања, изузећа или прагове.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да континуирано предузима мјере идентификације и праћења за све постојеће клијенте на основу материјалности и ризика, те да спроводи поступак идентификације и праћења над тим постојећим односима у одговарајућим тренуцима, узимајући у обзир да ли су и када мјере идентификације и праћења претходно реализоване, као и адекватност добијених података.

(3) Приликом трансакције из става (1) тачке б) овог члана која се обавља на основу претходно успостављеног пословног односа код обвезника, обвезник ће у оквиру мјера идентификације и праћења само провјерити идентитет клијента, односно лица које трансакцију обавља те прикупити податке из члана 11. овог закона који му недостају.

Члан 13.

(Изузетак од идентификације и праћења клијента код одређених услуга)

(1) Издаваоци електронског новца не морају вршити радње и мјере идентификације и праћења клијента ако је у складу са анализом ризика процијењено да постоји низак ризик од прања новца или финансирања тероризма и ако су испуњени сви сљедећи услови:
   а) платни инструмент не може се поново пунити или има мјесечни праг за платне трансакције од 300 КМ који се може употријебити искључиво у БиХ;
   б) максимални износ похрањеног електронског новца не прелази 300 КМ;
   ц) платни инструмент користи се искључиво за куповину робе или услуга;
   д) да се на платни инструмент не може похранити анонимни електронски новац;
   е) издавалац у довољној мјери спроводи праћење трансакције или пословног односа како би омогућио откривање неуобичајених или сумњивих трансакција.

(2) Одредбе става (1) овог члана не примјењују се ако постоји сумња да се ради о прању новца или финансирању тероризма, као и у случају откупа електронског новца за готов новац или у случају подизања готовог новца у вриједности електронског новца, ако исплаћени износ прелази 100 КМ, те на платну трансакцију која је иницирана путем интернета или уређаја који се може користити за комуникацију на даљину у којим износ прелази 100 КМ по трансакцији.

Члан 14.

(Вријеме провјере идентитета клијента и стварног власника, одбијање пословног односа и обављања трансакције)

(1) Провјеру идентитета клијента и стварног власника из члана 11. овог закона обвезник из члана 5. овог закона дужан је да изврши прије успостављања пословног односа или обављања трансакције.

(2) Изузетно од става (1) овог члана обвезник може провјеру идентитета клијента и стварног власника извршити у току успостављања пословног односа, ако је то потребно, како не би дошло до прекида уобичајеног пословања и у случају када је ризик од прања новца и финансирања тероризма низак. У таквим ситуацијама споменути поступци спроводе се што је прије могуће након првог контакта.

(3) Изузетно од става (1) овог члана обвезник, који је финансијска институција, може отворити рачун под условом да постоје одговарајући заштитни механизми који обезбјеђују да клијенти или неко у њихово име не спроводи трансакције док није постигнута потпуна усклађеност са захтјевима идентификације и праћења утврђеним у члану 11. ставу (1) тач. а), б) и ц).

(4) Обвезник из члана 5. овог закона који не може спровести мјере идентификације и праћења из члана 11. става (1) тач. а), б) или ц) и става (3) истог члана овог закона неће успоставити пословни однос нити обавити трансакцију, прекинуће пословни однос, те ће размотрити израду пријаве о сумњивој трансакцији ФОО-у према одредбама члана 42. овог закона.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона може прекинути већ успостављени пословни однос ако није у могућности да спроведе мјеру из члана 11. става (1) тач. д) и е) овог закона, односно ако оцијени да не може ефикасно управљати ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности у односу на клијента.

(6) Одредбе из ст. (4) и (5) овог члана не примјењују се на обвезнике из члана 5. става (1) тачке о) искључиво у мјери у којој та лица утврђују правни положај својих клијената или обављају задатке одбране или заступања тих странака у судским и управним поступцима, укључујући давање савјета о покретању или избјегавању таквих поступака.

Члан 15.

(Подаци који се прикупљају приликом мјера идентификације и праћења)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона приликом обављања мјера идентификације и праћења из члана 11. овог закона прикупља сљедеће податке:
   а) за физичка лица: име и презиме, пребивалиште, дан, мјесец и година рођења, јединствени матични број или други лични идентификациони број клијента, назив и број идентификационе исправе, назив и државу издаваоца, те држављанство;

б) за физичко лице којем је намијењена трансакција: име и презиме, пребивалиште, те податак о јединственом матичном броју физичког лица или други лични идентификациони број клијента ако му је тај податак доступан;

ц) за обрт и другу самосталну дјелатност:

1) назив, адресу сједишта и јединствени идентификациони број обрта и лица које обавља другу самосталну дјелатност када се у сврху пословања обрта или обављања друге самосталне дјелатности успоставља пословни однос или обавља трансакција;

2) назив, адресу сједишта обрта и лица које обавља другу самосталну дјелатност којем је намијењена трансакција, те јединствени идентификациони број обрта и лица које обавља другу самосталну дјелатност, само ако му је тај податак доступан;

д) за правно лице за које се успоставља пословни однос или обавља трансакција, односно за правно лице у чије се име успоставља пословни однос или обавља трансакција: назив, правни облик, адресу сједишта и јединствени идентификациони број правног лица;

е) за правно лице којем је намијењена трансакција обвезник прибавља податке о називу и адреси сједишта тог правног лица, те податак о јединственом идентификационом броју правног лица ако му је тај податак доступан;

ф) за стварног власника клијента: име и презиме, држава пребивалишта, дан, мјесец и година рођења, држављанство/држављанства и јединствени матични број или други лични идентификациони број клијента ако је доступан;

г) податке о намјени и предвиђеној природи пословног односа, укључујући и информацију о дјелатности клијента;

х) датум и вријеме успостављања пословног односа;

и) датум и вријеме приступа сефу;

ј) датум и вријеме обављања трансакције, износ и валуту у којој се обавља трансакција, начин спровођења трансакције, те сврху/намјену трансакције;

к) о извору средстава која јесу или ће бити предмет пословног односа;

л) о извору средстава која јесу или ће бити предмет трансакције;

м) прикупља и друге податке о сумњивим трансакцијама, средствима и лицима који су му потребни за образложење разлога за сумњу на прање новца или финансирање тероризма у складу са чланом 42. овог закона.

(2) Под физичким лицем из става (1) тачке а) овог члана подразумијева се:

а) физичко лице или његов законски заступник, обртник или лице које обавља другу самосталну дјелатност, а које успоставља пословни однос или обавља трансакцију односно за коју се успоставља пословни однос или обавља трансакција;

б) законски заступник и пуномоћник који за правно лице успоставља пословни однос или обавља трансакцију;

ц) пуномоћник који за клијента успоставља пословни однос или обавља трансакцију; и

д) физичко лице које приступа сефу.

(3) Изузетно од одредаба става (1) тачке а) овог члана, ако обвезник није у могућности да прибави податак о јединственом идентификационом броју физичког лица странца којем није издат лични идентификациони број, дужан је да прибави податак о врсти, броју, издаваоцу и држави идентификационе исправе на основу које је утврдио и провјерио идентитет тог физичког лица.

(4) Осим података из става (1) овог члана, обвезник прибавља и остале податке у обиму у којем су му потребни за процјену ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у складу с одредбама овог закона и на основу њега донесених подзаконских прописа.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијента при успостављању пословног односа из члана 12. става (1) тачке а) овог закона, прикупља податке из става (1) тач. а), ц), д), ф), г), х) и к) овог члана.

(6) Обвезник из члана 5. овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената при обављању трансакција из члана 12. става (1) тачке б) овог закона, прикупља податке из става (1) тач. а), б) ц), д), е), ф), ј) и л) овог члана.

(7) Обвезник из члана 5. овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената при обављању повремених трансакција из члана 12. става (1) тачке ц) овог закона, осим информација о налогодавцу и кориснику који морају бити приложени преносу новчаних средстава, прикупља и податке из става (1) тач. ф) и ј) овог члана.

(8) Обвезник из члана 5. овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената ако постоји сумња у вјеродостојност и адекватност претходно добијених информација о клијенту или стварном власнику из члана 12. става (1) тачке д) овог закона, прикупља податке из става (1) тач. а), ц), д), ф), г) и к) овог члана.

(9) Обвезник из члана 5. овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената, ако постоје разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности, без обзира на износ трансакције или средстава из члана 12. става (1) тачке е), прикупља податке из става (1) овог члана.

(10) Обвезник из члана 5. став (1) тачке н) овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената, приликом спровођења трансакције из члана 19. става (4) овог закона прикупља податке из става (1) тач. а), б), ц) алинеје 2, е), ф) и ј).

(11) Обвезник из члана 5. овога закона у сврху поступања у складу с одредбама члана 43. става (1) тач. а) и б) овог закона прикупља податке из става (1) тач. а), б), ц), д), е), ф), ј) и л) овог члана.

(12) Обвезник из члана 5. овог закона, у сврху поступања у складу с одредбама члана 43. става (1) тач. ц) и д) овог закона, осим информација о налогодавцу и кориснику и примаоцу које морају бити приложене преносу новчаних средстава, прикупља и податке из става (1) тачке ј) овог члана.

(13) Обвезник из члана 5. став (1) тач. ј) и м) овог закона, у оквиру мјера идентификације и праћења клијената приликом спровођења трансакције из члана 12. става (1) тачке б) овог закона, прикупља податке из става (1) тач. а), б), ц), д), е), ф), ј), к) и л) овог члана.

(14) Приликом идентификације лица из става (1) овог члана, обвезник је дужан да прибави овјерену копију идентификационог документа или да сачини његову копију увидом у оригинал или овјерену копију, којом се

сматра и електронски документ. На копији, у папирној или електронској форми, обвезник ће обезбиједити записе о времену када је идентификација обављена, те име и презиме запосленика који је обавио идентификацију.

(15) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, може подзаконским актом ближе дефинисати садржај података које је обвезник дужан да прибави у сврху спровођења мјера идентификације и праћења и обавјештавања ФОО-а.

Члан 16.

(Утврђивање и провјера идентитета физичког лица, обртника и лица које обавља другу самосталну дјелатност)

(1) За клијента који је физичко лице и његовог законског заступника обвезник из члана 5. овог закона утврђује и провјерава његов идентитет прикупљањем података из члана 15. става (1) тачке а) овог закона увидом у лични важећи идентификациони документ клијента у његовом присуству.

(2) Ако увидом у лични идентификациони документ није могуће прикупити све прописане податке, подаци који недостају прикупљају се из других важећих јавних исправа које поднесе клијент.

(3) Када обвезник из објективних разлога не успије да прикупи податак у складу са ст. (1) и (2) овог члана, такав податак може прикупити непосредно од клијента, те је дужан да га провјери.

(4) Ако је клијент обртник или лице које се бави другом самосталном дјелатношћу, обвезник прикупља податке из члана 15. став (1) тачка ц) овог закона увидом у оригинал или овјерену копију документације из јавног регистра која не смије бити старија од три мјесеца, односно непосредним увидом у јавни регистар. На изводу из регистра у који је остварен непосредни увид обвезник у форми забиљешке уписује датум и вријеме, те име и презиме лица које је остварило увид.

Члан 17.

(Утврђивање и провјера идентитета пуномоћника физичког лица, обртника и лица које обавља другу самосталну дјелатност)

(1) Ако клијент, који је физичко лице, обртник или лице које обавља другу самосталну дјелатност посредством пуномоћника успоставља пословни однос или обавља трансакцију, обвезник из члана 5. овог закона утврђује и провјерава идентитет пуномоћника прикупљањем података из члана 15. став (1) овог закона увидом у лични идентификациони документ пуномоћника у његовом присуству.

(2) Ако увидом у лични идентификациони документ пуномоћника није могуће прикупити све прописане податке, подаци који недостају прикупљају се из других важећих јавних исправа које поднесе пуномоћник.

(3) Када обвезник из члана 5. овог закона из објективних разлога не успије да прикупи податке у складу са ст. (1) и (2) овог члана, такав податак може да прикупи непосредно од клијента, те је дужан да га провјери.

(4) Податке из члана 15. став (1) тачка а) овог закона о физичком лицу, обртнику или лицу које обавља другу самосталну дјелатност обвезник прибавља из овјерене пуномоћи и копије важећег личног идентификационог документа физичког лица које му достави пуномоћник.

(5) Ако је клијент обртник или лице које се бави другом самосталном дјелатношћу, обвезник прикупља податке из члана 15. став (1) тачка ц) овог закона у складу с одредбом члана 16. став (4) овог закона.

Члан 18.

(Утврђивање и провјера идентитета правног лица)

(1) Идентитет клијента који је правно лице или правни аранжман обвезник из члана 5. овог закона утврђује и провјерава прикупљањем података из члана 15. став (1) тачка д) овог закона увидом у оригинал или овјерену копију документације из судског или другог јавног регистра коју му у име правног лица достави законски заступник или опуномоћеник правног лица, или на други начин у складу с овим законом.

(2) Документација из става (1) овог члана приликом подношења обвезнику мора бити ажурна, тачна и одражавати стварно стање клијента и не смије бити старија од три мјесеца.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона може утврдити и провјерити идентитет правног лица прикупљањем података из члана 15. став (1) тачка д) овог закона непосредним увидом у судски или други јавни регистар. На изводу из регистра у који је извршен увид обвезник у форми забиљешке уписује датум и вријеме, те име и презиме лица које је извршило увид.

(4) Обвезник из члана 5. овог закона утврђује идентитет и предузима разумне мјере за провјеру идентитета стварних власника клијента који је правно лице помоћу сљедећих информација:

а) идентитета физичког лица, или више њих, који су стварни власници;

б) идентитета физичког лица, или више њих, који врше контролу над правним лицем или аранжманом на други начин уколико постоји сумња да је лице из тачке а) овог става или више њих стварни власник, или када ниједно физичко лице не врши контролу путем власничког удјела,

ц) идентитета релевантног физичког лица на позицији највишег руководећег службеника ако ниједно физичко лице није идентификовано у складу са тачком а) или б) овог става.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона утврђује идентитет и предузима разумне мјере за провјеру идентитета стварних власника клијента који је правни аранжман утврђивањем идентитета сљедећих лица:

а) оснивача;

б) управитеља;

ц) заштитника, ако постоје;

д) корисника, или у случају када појединце који имају корист од правног аранжмана или субјекта тек треба утврдити, групе лица у чијем је интересу правни аранжман или субјекат основан односно дјелује;

е) сваког другог физичког лица које врши крајњу контролу над трустом путем директног или индиректног власништва или на други начин;

ф) за друге врсте правних аранжмана утврђивањем идентитета лица на еквивалентним или сличним позицијама.

(6) За корисника или кориснике који су одређени по карактеристикама или по категорији, финансијска институција обвезник треба да прибави довољно информација како би била увјерена да ће моћи утврдити идентитет корисника у вријеме исплате или када корисник има намјеру да оствари стечена права.

(7) Остале податке из члана 15. овог закона, осим података о стварном власнику, обвезник прикупља увидом у оригинале или овјерене копије исправа и другу пословну документацију. Ако из тих исправа и документације није могуће прикупити све податке из

члана 15. овог закона, податке који недостају, осим података о стварном власнику, обвезник прикупља непосредно од законског заступника или опуномоћеника.

(8) Ако је клијент страно правно лице које обавља дјелатност у БиХ преко своје пословне јединице, подружнице или филијале, обвезник примјењује мјере из овог члана на страно правно лице и његове подружнице.

(9) Ако страно правно лице, са изузетком међународних владиних организација, обавља трансакције, обвезник је дужан да најмање једном годишње обави поновну идентификацију прибављањем података из члана 15. овог закона и нове пуномоћи из члана 11. став (3) овог закона.

(10) Приликом уласка у нови пословни однос са правним лицем или правним аранжманом, за које постоји обавеза регистрације, обвезници прикупљају информације о стварном власништву на основу рјешења о регистрацији или извода из одговарајућег регистра.

(11) Одступајући од става (10) овог члана, обвезници могу да провјере идентитет клијента и стварног власника у току успостављања пословног односа, ако је то потребно, како не би дошло до прекида уобичајеног пословања и у случају када је ризик од прања новца и финансирања теористичких активности низак. У таквим ситуацијама споменути поступци спроводе се што је прије могуће након првог контакта и прије обављања трансакције.

(12) Одступајући од става (10) овог члана, обвезници могу да отворе рачуне, укључујући рачуне који омогућују трансакције са преносивим хартијама од вриједности, под условом да постоје одговарајући заштитни механизми који обезбјеђују да клијент или неко у њихово име не спроводи трансакције док није постигнута потпуна усклађеност са захтјевима за идентификацију и провјеру идентитета клијента утврђеним у члану 11. став (1) тач. а) и б).

(13) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да уговором о пословном односу обавеже клијента да достави све настале промјене у документацији из ст. (1) и (2) овог члана у року од осам дана.

Члан 19.

(Специфични случајеви који се односе на одређивање и утврђивање идентитета клијента)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона који обавља дјелатност изнајмљивања сефа, осим мјера из члана 12. овог закона, мора да предузме мјере идентификације и прикупи податке у складу са чл. 11. и 15. овог закона приликом сваког приступа клијента сефу и то се односи на свако физичко лице које стварно приступи сефу, без обзира на то да ли је он корисник сефа према уговору о сефу, односно његов законски заступник или опуномоћеник.

(2) Приређивачи игара на срећу ће предузети мјере идентификације, провјере идентитета и праћења клијената приликом регистрације на електронску платформу за клађење, без обзира на износ улога.

(3) Казина и коцкарнице дужне су и да приликом уласка клијента у казина и коцкарнице одмах изврше њихову идентификацију и провјеру идентитета.

(4) Укључујући мјере из члана 12. овог закона приређивачи игара на срећу дужни су да врше идентификацију и праћење клијента који у игри обавља трансакцију у износу од или преко 2.000 КМ, без обзира на то да ли се ради о једној или више међусобно повезаних трансакција.

(5) Изузетно од члана 12. овог закона, мјере идентификације и праћења врши:

а) правно и физичко лице које се бави прометом племенитих метала, драгог камења и њихових производа приликом сваког откупа племенитих метала, драгог камења и њихових производа;

б) овлашћени мјењач приликом обављања повремених трансакција у износу који прелази 1.000 КМ, без обзира на то да ли се ради о једној или више међусобно повезаних трансакција;

ц) пружалац услуга повезаних са виртуелним валутама, приликом обављања повремених трансакција у износу који прелази 1.000 КМ, без обзира на то да ли се ради о једној или више међусобно повезаних трансакција;

(6) Обвезник из члана 5. овог закона чија је дјелатност давање кредита може да примијени поједностављене мјере идентификације и праћења када укупна годишња изложеност према клијенту не прелази износ од 3.000 КМ.

Члан 20.

(Одређивање и утврђивање идентитета код послова животног осигурања)

(1) Обвезник из члана 5. став (1) тач. ф) и г) овог закона дужан је да, код послова животног осигурања и других осигурања повезаних са улагањем, осим одређивања и утврђивања идентитета клијента - уговарача осигурања и стварног власника, утврди и провјери идентитет корисника осигурања, који је одређен као посебно именовано физичко или правно лице или друга лица која имају правни интерес чим корисник буде идентификован или одређен.

(2) Ако корисник осигурања није одређен по имену, односно називу, обвезник је дужан да прибави онај обим информација који ће бити довољан за утврђивање његовог идентитета, односно идентитета стварног власника корисника осигурања у тренутку исплате осигуране суме, остваривања права по основу откупа, предујма или залагања полисе осигурања.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да утврди да ли је корисник осигурања и стварни власник корисника осигурања политички експонирано лице, и ако утврди да јесте, да предузме мјере из члана 34. овог закона.

(4) Ако је корисник осигурања сврстан у категорију високог ризика од прања новца или финансирања тероризма, обвезник је дужан да предузме разумне мјере да утврди стварног власника тог корисника, и то најкасније у тренутку исплате осигуране суме, остваривања права по основу откупа, предујма или залагања полисе осигурања.

(5) Ако у вези са полисом осигурања утврди висок ризик од прања новца и финансирања тероризма, обвезник је дужан да осим радњи и мјера из члана 11. овог закона обавијести члана највишег руководства прије исплате осигуране суме, те спроведе појачане радње и мјере познавања и праћења клијента.

Члан 21.

(Одређивање и утврђивање идентитета клијента на основу видеоелектронске идентификације)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона могу, у складу са прописима у БиХ којима се уређује област видеоелектронске идентификације, на даљину одредити и утврдити идентитет физичког лица, његовог законског заступника, те клијента који је предузетник или лице које се бави другом самосталном дјелатношћу, правног

лица и физичког лица које заступа правно лице, коришћењем средстава видеоелектронске идентификације ако су испуњени сви сљедећи услови:

а) за производе, услуге, планиране трансакције односно средства или канале доставе, за чије коришћење обвезник спроводи видеоелектронску идентификацију клијента, није утврђен високи ризик од прања новца и финансирања терористичких активности у складу са чланом (5) овог закона;

б) идентитет се одређује и утврђује на основу важеће јавне исправе клијента из става (1) овог члана, која садржи биометријску фотографију лица и коју је издао надлежни орган држава које нису на листи земаља из члана 86. став (1) овог закона;

ц) клијент је пунољетно лице;

д) клијент нема боравиште на подручју држава са листе земаља из члана 86. став (1) овог закона.

(2) Обвезник је дужан да према клијенту из става (1) овог члана, до тренутка његовог физичког приступања код обвезника, спроводи мјере појачаног и трајног праћења пословног односа са клијентом, укључујући и спровођење мјера ограничења трансакција сходно процијењеном ризику.

(3) У поступку одређивања и утврђивања идентитета клијента из става (1) овог члана обвезник прикупља податке из члана 15. овог закона. Подаци које није могуће прикупити у складу са ставом (1) овог члана прикупљају се из других важећих јавних исправа које клијент достави посредством лица овлашћених за послове поштанског саобраћаја или електронском поштом.

Члан 22.

(Одређивање и утврђивање идентитета клијента путем квалификованог електронског сертификата за електронски потпис или електронског печата)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона може, у складу са прописима у БиХ којима се уређује област квалификованог електронског сертификата за електронски потпис или електронског печата, на даљину одредити и утврдити идентитет физичког лица, његовог законског заступника, те клијента који је предузетник или лице које се бави другом самосталном дјелатношћу, правног лица и физичког лица које заступа правно лице, на основу квалификованог сертификата за електронски потпис или електронски печат издатог од сертификационог тијела у складу са законима којима су уређени електронско пословање и електронски потпис.

(2) У поступку одређивања и утврђивања идентитета клијента у складу са ставом (1) овог члана обвезник прикупља податке из члана 15. овог закона увидом у квалификовани сертификат за електронски потпис или електронски печат. Подаци које није могуће прикупити из квалификованог сертификата прикупљају се из других важећих јавних исправа које клијент достави посредством лица овлашћених за послове поштанског саобраћаја или електронском поштом. Ако на описани начин није могуће прикупити све прописане податке, подаци који недостају прикупљају се непосредно од клијента или на други начин.

(3) Одређивање и утврђивање идентитета клијента у складу са ставом (1) овог члана није дозвољено ако постоји сумња да је квалификовани сертификат злоупотријебљен, односно ако обвезник утврди да су се промијениле околности које битно утичу на његову ваљаност, а квалификовани пружалац услуга га још није привремено суспендовао.

(4) Обвезник је дужан да према клијенту из става (1) овог члана, до тренутка његовог физичког приступања код обвезника, спроводи мјере појачаног и трајног праћења пословног односа са клијентом, укључујући и спровођење мјера ограничења трансакција сходно процијењеном ризику.

(5) Након физичког приступања обвезнику клијенту из става (1) овог члана, обвезник је дужан да спроводи мјере идентификације и праћења у складу са процјеном ризика из члана 10. овог закона.

(6) Услови под којима се може одредити и утврдити идентитет клијента у складу са ставом (1) овог закона су:

а) да квалификовани електронски сертификат клијента није издат под псеудонимом;

б) да обвезник обезбиједи техничке и друге услове који му омогућавају да у сваком тренутку провјери да ли је квалификовани електронски сертификат клијента истекао или је опозван и да ли је приватни криптографски кључ важећи и издат у складу са ставом (1) овог члана;

ц) да обвезник провјери да ли квалификовани електронски сертификат клијента има ограничења употребе сертификата у погледу висине трансакције односно средстава, начина пословања и слично и да своје пословање усклади с тим ограничењима;

д) обвезник је дужан да обезбиједи техничке услове за вођење евиденције о коришћењу система путем квалификованог електронског сертификата клијента.

(7) Обвезник је дужан да обавијести надлежни надзорни орган из члана 93. овог закона и ФОО да ће одређивање и утврђивање идентитета клијента вршити на основу квалификованог електронског сертификата клијента. Приликом обавјештавања, дужан је да достави и изјаву о испуњености услова из става (6) тач. б) и д) овог члана.

(8) Сертификационо тијело, које је клијенту издало квалификовани електронски сертификат, дужно је да обвезнику, на његов захтјев, без одлагања достави податке о начину на који је утврдило и провјерило идентитет клијента који је ималац сертификата.

(9) Ако приликом одређивања и утврђивања идентитета клијента на основу овог члана обвезник посумња у истинитост прикупљених података или вјеродостојност исправа из којих су подаци прибављени, дужан је да обустави и поступак одређивања и утврђивања идентитета клијента путем квалификованог електронског сертификата и да одреди и утврди идентитет на основу чл. 15, 16, 17, 18. и 19. овог закона.

Члан 23.

(Треће лице)

(1) У смислу овог закона, трећа лица су обвезници, наведени у члану 5. тач. а), б), ц), ф) и р) овог закона, њихове организације, удружења или друге институције или лица која се налазе у држави или другој земљи:

а) који примјењују захтјеве идентификације и праћења клијента и захтјеве на вођењу евиденције који су исти или строжи од тих захтјева који су у примјени у БиХ;

б) чија се усклађеност пословања са захтјевима спречавања прања новца и финансирања терористичких активности надзире редовно и

континуирано од надлежних органа у земљама сједишта, на начин и у обиму у којем се спроводи надзор од надлежних органа над обвезницима из БиХ.

(2) Обвезницима из става (1) овог члана закона није дозвољено да се ослањају на трећа лица са сједиштем у високоризичним земљама из члана 86. став (1) тачка а), изузев ако је треће лице подружница, друштво кћери у већинском власништву обвезника, при чему се у потпуности треће лице придржава политика и поступака унутар групе тако да:

а) се примјењују захтјеви идентификације и праћења клијента и захтјеви на вођењу евиденције који су исти или строжи од тих захтјева који су у примјени у БиХ;

б) је усклађеност пословања са захтјевима спречавања прања новца и финансирања терористичких активности надзирана редовно и континуирано од надлежних органа у земљи сједишта, на начин и у обиму у којем се спроводи надзор од надлежних органа над обвезницима из БиХ.

(3) Трећа лица наведена у ставу (1) овог члана неће укључивати пружаоце услуга спољног извора.

(4) Обвезник трећем лицу не може повјерити процедуру идентификације и праћења клијента ако је клијент:

а) страно правно лице које се не бави или се не може бавити трговином, производњом или другом активности у држави на чијој територији има сједиште;

б) фидуцијарно или друго слично страно правно лице са непознатим или скривеним власницима или менаџерима.

(5) Изузетно од одредаба става (3) обвезник може повјерити обављање послова трећег лица властитим филијалама и подружницама који се налазе у земљама из члана 86. став (1) тачка а) овог закона под условом да се у потпуности придржавају политика и поступака групе.

Члан 24.

(Идентификација клијената преко трећих лица)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона може, под условима одређеним овим законом и другим прописима донесеним сходно овом закону, при успостављању пословног односа с клијентом повјерити трећем лицу утврђивање и провјеру идентитета клијента, утврђивање идентитета стварног власника клијента и прикупљање података о намјени и предвиђеној природи пословног односа или трансакције односно средстава.

(2) Обвезник је дужан да претходно провјери да ли треће лице којем ће повјерити спровођење мјера идентификације и праћења клијента испуњава услове прописане овим законом.

(3) Обвезник не смије да прихвати обављање појединих радњи и мјера идентификације клијента преко трећег лица ако је то лице утврдило и провјерило идентитет клијента без његовог присуства.

(4) Повјеравањем извршавања појединих радњи и мјера идентификације клијента трећем лицу обвезник се не ослобађа одговорности за правилно извршавање радњи и мјера идентификације у складу са овим законом. Коначну одговорност за спровођење мјера идентификације повјерених трећем лицу и даље сноси обвезник.

Члан 25.

(Прибављање података и документације од трећег лица)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обезбиједи да треће лице које је у складу са одредбама чл. 11. и 24. овог закона извршило радње и мјере идентификације и провјере идентитета клијента без одлагања достави:

а) неопходне информације у складу са чланом 11. овог закона;

б) копије идентификационих података и друге релевантне документације у вези са захтјевом за идентификацију и провјеру идентитета на захтјев обвезника, укључујући, ако су доступни, податке прибављене средствима електронске идентификације или било којим другим сигурним, даљинским или електронским поступком идентификације који је регулисала, признала, одобрила или прихватила надлежна институција у БиХ.

(2) Прибављену идентификационо документацију обвезник чува у складу с овим законом.

Члан 26.

(Забрана успостављања пословног односа)

Обвезник из члана 5. овог закона не смије успоставити пословни однос ако:

а) је радње и мјере идентификације и провјере идентитета клијента извршило лице које се не сматра трећим лицем из члана 23. овог закона;

б) је треће лице утврдило и провјерило идентитет клијента без његовог присуства;

ц) од трећег лица није претходно прибавио податке и документацију из члана 25. став (1) овог закона;

д) је посумњао у вјеродостојност извршене радње и мјере идентификације и праћења клијента или истинитост прибављених података о клијенту.

Члан 27.

(Континуирано праћење пословних активности клијента)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона прати пословне активности које предузима клијент спроводећи мјере идентификације и праћења уз примјену принципа упознај свог клијента, укључујући и поријекло средстава која се користе у пословним операцијама.

(2) Праћење пословних активности које предузима клијент преко обвезника укључује:

а) одређивање пословних операција клијента у складу са сврхом и намјеном пословног односа успостављеног између клијента и обвезника;

б) континуирано праћење пословног односа и спровођење контроле трансакција обављених за вријеме трајања пословног односа да би се обезбиједило да су трансакције које се обављају у складу с оним што обвезник зна о клијенту, његовом пословном профилу и профилу ризика, те према потреби, извору новчаних средстава и обезбјеђивању ажурирања документације, података или информација које се воде;

ц) обезбјеђивање да документација, подаци и информације прикупљени у оквиру процеса идентификације и праћења буду ажурни и релевантни, остваривањем увида у постојеће евиденције, нарочито за категорије клијената вишег ризика.

(3) Обвезник треба да одреди обим и учесталост мјера наведених у ставу (2) овог члана које одговарају ризику прања новца или финансирања терористичких активности којем је изложен у обављању појединачних

трансакција или пословних операција појединачног клијента. Обвезник ће процијенити такав ризик у складу са чланом 10. овог закона.

(4) Активности редовног праћења не могу се повјерити трећем лицу.

Члан 28.

(Посебни облици идентификације и праћења)

Приликом идентификације и праћења активности клијената, обвезник из члана 5. овог закона ће, зависно од степена ризика клијента и трансакције, примијенити посебне мјере идентификације и праћења, и то:

а) појачану идентификацију и праћење;

б) поједностављену идентификацију и праћење.

Члан 29.

(Појачана идентификација и праћење клијента)

(1) Појачане мјере идентификације и праћења, осим мјера из члана 11. овог закона, укључују и додатне мјере које су одређене овим законом, а које је обвезник из члана 5. овог закона дужан да примијени како би на одговарајући начин управљао ризицима од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, те како би те ризике на одговарајући начин умањио приликом:

а) успостављања кореспондентног односа;

б) примјене нових технологија и технологија у развоју према члану 32. овог закона, а у складу са процјеном ризика од стране обвезника;

ц) обављања трансакција које се по својим карактеристикама могу сматрати неуобичајеним у складу са чланом 33. овог закона;

д) успостављања пословног односа или обављања трансакције из члана 12. овог закона са клијентом који је политички експонирано лице или има стварног власника који је политички експонирано лице укључујући и њихове најближе чланове породице и ближе сараднике;

е) спровођења мјера идентификације и праћења када клијент није био лично присутан за вријеме утврђивања и провјере идентитета;

ф) успостављања пословног односа или обављања трансакције који укључују високоризичне земље из члана 86. став (1) тачка а);

г) успостављања пословног односа са клијентима који обављају дјелатности високог ризика, сходно процјени ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.

(2) Појачане мјере идентификације и праћења обвезник из члана 5. овог закона ће примијенити и у другим случајевима, као и на постојеће клијенте, када због природе пословног односа, ризика повезаних са клијентом, земљом, географским подручјем или производом, услугом, трансакцијом или каналом испоруке, или због других околности повезаних са клијентом, на основу процјене ризика из члана 10. овог закона, постоји или је обвезник идентификовао високи ризик од прања новца или финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење.

(3) Садржај и начин спровођења мјера појачане идентификације и праћења из става (1) овог члана биће уређени подзаконским актом Савјета министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ.

(4) Највише руководство обвезника дужно је да дâ сагласност за успостављање пословног односа, односно његов наставак ако је пословни однос успостављен са: кореспондентном банком, политички експонираним лицем и клијентима који су повезани са високоризичним земљама из члана 86. става (1) тачке а).

(5) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да примијени мјере појачане идентификације и праћења клијента у односу на поједини пословни однос или повремену трансакцију за коју је овим законом или процјеном ризика од прања новца и финансирања терористичких активности у БиХ утврђен висок ризик за прање новца или финансирање терористичких активности.

Члан 30.

(Поједностављена идентификација и праћење клијента)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона могу да примијене поједностављене мјере идентификације и праћења клијента само ако су идентификовани нижи нивои ризика, путем адекватне анализе ризика коју је обавио обвезник.

(2) Поједностављене мјере ће бити сразмјерне факторима нижег ризика, али нису прихватљиве када постоји сумња на прање новца и финансирање терористичких активности или када се примјењују специфични сценарији за више нивое ризика.

(3) Прије примјене мјера поједностављене идентификације и праћења клијента обвезници ће се увјерити да пословни однос или трансакција представљају нижи степен ризика.

(4) Иако спроводи поједностављену идентификацију и праћење према ст. (1) и (2) овог члана, обвезник је дужан да у односу на трансакције и пословни однос спроводи редовне мјере праћења у сврху откривања необичних или сумњивих трансакција.

(5) Обвезник може примијенити мјере идентификације и праћења клијента у односу на поједини пословни однос или повремену трансакцију за коју процијени да представља низак ризик за прање новца и финансирање терористичких активности уважавајући резултате процјене ризика од прања новца и финансирања тероризма у БиХ.

(6) Фактори на основу којих се процјењује да ли је пословни однос или трансакција ниског ризика утврђују се подзаконским актом који доноси Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ.

Члан 31.

(Кореспондентни пословни однос)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да приликом успостављања кореспондентног пословног односа уз појачане мјере идентификације и праћења клијента спроведе и сљедеће мјере:

а) прикупи довољно информација о респондентној институцији да би у потпуности разумио природу њеног пословања и да би из јавно доступних информација утврдио репутацију институције и квалитет надзора, укључујући и да ли је била предмет истраге у вези с прањем новца или финансирањем терористичких активности или предмет дјеловања надзорног органа;

б) прикупи податке о издавању и року важења овлашћења за обављање банкарских или других финансијских услуга, називу и сједишту надлежног органа који је издао овлашћење;

ц) процијени интерне процедуре и контроле које се тичу откривања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, а нарочито: идентификације и праћења клијента, одређивања стварног власника, података који се

тичу извјештаја о сумњивим трансакцијама надлежним органима, чувања извјештаја, унутрашње контроле и других процедура које је усвојила банка или друга финансијска институција за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности;

д) документује и разумије одговорности обвезника и респодентне институције;

е) прибави важеће прописе из области откривања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности који се примјењују у земљи у којој је банка или друга финансијска институција основана или регистрована;

ф) јасно разумије одговорности сваке институције у погледу спречавања прања новца и финансирања терористичких активности;

г) осигура да банка или друга финансијска институција не послује са фиктивним банкама;

х) осигура да банка или друга финансијска институција нема успостављен или не улази у пословни однос са фиктивним банкама;

и) осигура да банка или друга финансијска институција подлијеже управном надзору у земљи свог сједишта или регистрације и да, у складу са законодавством те земље, има обавезу да усклади своје пословање са законима и одредбама који се тичу откривања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Запосленик обвезника који успоставља однос са кореспондентном банком или другом финансијском институцијом из става (1) овог члана и спроводи процедуру појачане идентификације и праћења клијента прикупиће сва писана одобрења од највишег руководства обвезника прије уласка у такав однос, а ако је тај однос успостављен, не може се наставити без писаног одобрења највишег руководства у обвезнику.

(3) Обвезник ће прикупити све податке наведене у ставу (1) овог члана увидом у јавне или друге доступне регистре или прегледом докумената и пословних извјештаја које је приложила банка или друга финансијска институција са сједиштем у иностранству. Банка или друга финансијска институција дужна је да изврши процјену и провјеру адекватности и ефикасности политика и процедура спречавања прања новца и финансирања терористичких активности кореспондентне банке или друге финансијске институције.

(4) У погледу пролазних рачуна, обвезник је дужан да се увјери да је респондентна банка:

а) обавила провјеру идентитета клијента те да континуирано спроводи мјере идентификације и праћања клијената који имају директан приступ рачунима кореспондентне банке;

б) у могућности да, на захтјев, кореспондентној банци достави релевантне податке добијене у процесу идентификације и праћења.

(5) Обвезник неће улазити или наставити кореспондентну везу са банком или другом финансијском институцијом из става (1) овог члана ако:

а) подаци из става (1) тач. а), б), д), е) и ф) овог члана нису унапријед прикупљени;

б) запосленик обвезника није добио претходно писано одобрење свог највишег руководства обвезника за ступање у кореспондентни однос;

ц) банка или друга финансијска институција са сједиштем у иностранству не примјењује систем за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности или у складу са законодавством земље у којој је основана или регистрована није обавезна да спроводи законе и друге релевантне прописе који се тичу откривања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности;

д) банка или друга финансијска институција послује као фиктивна банка или улази у кореспондентне или друге пословне односе и обавља трансакције са фиктивним банкама;

е) банка или друга финансијска институција, коју трећа финансијска институција директно користи за спровођење трансакција у своје име, не спроводи мјере идентификације и праћења клијента за трећу финансијску институцију која има директан приступ рачуну кореспондентне банке и на захтјев кореспондентне банке не може доставити потребне податке, информације и документацију о идентификацији клијента.

(6) Обвезник је дужан да у уговору на основу којег се успоставља кореспондентни однос посебно утврди и документује обавезе сваке уговорне стране у вези с откривањем и спречавањем прања новца и финансирања терористичких активности.

(7) Обвезник не смије успоставити кореспондентни однос са страном банком или другом финансијском институцијом на основу којег та институција може користити рачун код обвезника тако што ће својим клијентима омогућити директно коришћење тог рачуна.

(8) Обвезник не смије успоставити или одржавати кореспондентне односе са фиктивним банкама.

(9) Обвезник не смије успоставити или одржавати кореспондентне односе са финансијском институцијом за коју се зна да дозвољава да се њеним рачунима користи фиктивна банка.

Члан 32.

(Примјена нових технологија и технологија у развоју)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да идентификује и процијени ризике од прања новца и финансирања терористичких активности који могу настати у вези с развојем нових производа и нових пословних пракси, укључујући и нове механизме испоруке, и употребу нових или технологија у развоју за нове и постојеће производе прије њиховог пласирања или коришћења.

(2) Обвезник је дужан да спроводи појачано праћење како би идентификовао ризике од прања новца и финансирања терористичких активности који произлазе из примјене нових технологија или технологија у развоју за нове или већ постојеће производе који се користе за реализацију трансакција у унутрашњем или међународном платном промету, поготово оних који могу погодовати анонимности, као и нове пословне праксе, укључујући појачано праћење нових механизама дистрибуције и интрумената плаћања путем којих се обављају транскације повезане са новим технологијама и технологијама у развоју.

(3) У сврху спровођења мјера из овог члана, обвезник ће успоставити процедуре и предузети одговарајуће мјере за управљање ризицима и ублажавање ризика с циљем спречавања злоупотреба нових технологија или технологија у развоју у сврху прања новца и финансирања терористичких активности.

Члан 33.

(Неуобичајене трансакције)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да провјери позадину и сврху трансакције коју карактеришу: сложеност, неуобичајено висок износ, неуобичајени начин извршења, вриједност или повезаност трансакција односно средстава које немају економски или правно основану намјену, односно нису усаглашене или су у несразмјеру с уобичајеним, очекиваним пословањем клијента.

(2) Обвезник је дужан да утврди основ и сврху трансакција из става (1) овог члана и, ако не утврди да се ради о сумњивој трансакцији, о томе сачини службену забиљешку у писаној или електронској форми, коју чува како би била доступна на захтјев ФОО-а и надзорних органа из овог закона.

(3) У вези са трансакцијама односно средствима из ст. (1) и (2) овог члана, са изузетком из става (4) овог члана, обвезник осим обавеза из става (1) овог члана предузима најмање сљедеће мјере:

а) прикупља и провјерава додатне податке о дјелатности клијента и предвиђеној природи пословног односа са клијентом;

б) прикупља и провјерава податке о сврси најављене или обављене трансакције односно средстава;

ц) ажурира идентификационе податке о клијенту и његовом стварном власнику;

д) провјерава прикупљене податке о извору средстава.

(4) Ако обвезник у вези са трансакцијама односно средствима из става (1) овог члана након спроведене анализе утврди разлоге за сумњу на прање новца или финансирање тероризма, дужан је да о томе обавијести ФОО на начин како је то прописано чланом 42. овог закона.

Члан 34.

(Политички експонирана лица)

(1) Осим спровођења мјера идентификације и праћења клијента из члана 11. овог закона, обвезници ће успоставити одговарајућу процедуру за одређивање да ли је клијент и/или стварни власник клијента из БиХ или иностранства политички експонирано лице. Обвезник ће дефинисати такве процедуре у свом интерном акту, истовремено пратећи смјернице ФОО-а и надзорних органа наведених у члану 93. овог закона.

(2) Када је клијент и/или стварни власник клијента који улази у пословни однос или обавља трансакцију или у чије име се ступа у пословни однос или трансакцију обавља политички експонирано лице, обвезник ће, осим мјера наведених у члану 11. овог закона, у оквиру процедуре појачане идентификације и праћења клијента предузети сљедеће додатне мјере:

а) прикупити податке да би се установио извор богатства и извор средстава и имовине која јесте или ће бити предмет пословног односа или трансакције из докумената и остале документације коју је приложио клијент и/или стварни власник клијента;

б) запослени код обвезника који спроводи процедуру за успостављање пословног односа са клијентом обезбиједиће писано одобрење највишег руководства прије него што уђе у такву врсту односа;

ц) након ступања у пословни однос, обвезник ће појачано и трајно пратити трансакције односно средства и остале пословне активности политички експонираног лица.

(3) Ако обвезник утврди да је клијент или стварни власник клијента постао политички експонирано лице за вријеме пословног односа, примијениће радње и мјере из става (2) овог члана, а за наставак пословног односа с тим лицем прибавиће писану сагласност највишег руководства.

(4) Када политички експонирано лице престане да дјелује на истакнутој јавној функцији, обвезник је дужан да процијени даљи ризик који то лице представља и на основу процјене ризика предузима одговарајуће мјере, све док обвезник више не сматра да политички експонирано лице представља даљи ризик специфичан за политички изложено лице, при чему период спровођења мјера траје најмање 12 мјесеци од престанка дјеловања на истакнутој јавној функцији.

(5) Мјере из овог члана спроводе се и за најближе чланове породице и блиске сараднике из члана 4. тач. с) и т) овог закона.

(6) Савјет министара БиХ, на основу приједлога који сачињава Министарство безбједности БиХ у сарадњи са координационим тијелом из члана 6. став (1), доноси подзаконски акт којим се утврђује начин формирања, ажурирања и објављивања листе јавних функција из члана 4. тачка с),

(7) Међународне организације акредитоване у БиХ обавезне су да координационом тијелу из члана 6. став (1), посредством Министарства иностраних послова БиХ, доставе ажурирану листу истакнутих јавних функција у тој међународној организацији.

Члан 35.

(Мјере појачане идентификације и праћења које се примјењују на клијенте из високоризичних земаља)

(1) У вези са пословним односима или трансакцијама који укључују високоризичне земље утврђене чланом 86. став (1) тачка а) овог закона, обвезник примјењује сљедеће мјере појачане идентификације и праћења:

а) прикупљање додатних информација о клијенту и стварном власнику односно стварним власницима;

б) прикупљање додатних информација о сврси и намјени пословног односа;

ц) прикупљање информација о извору новчаних средстава и извору богатства клијента и стварног власника односно стварних власника;

д) прикупљање информација о разлозима за планиране или обављене трансакције;

е) прибављање одобрења највишег руководства за успостављање или наставак пословног односа;

ф) спровођење појачаног праћења пословног односа повећањем броја и учесталости примијењених контрола те одабиром узорака трансакција који изискују даље испитивање.

(2) Обвезник ће, осим мјера из става (1) овог члана, према потреби, примјењивати и једну или више додатних мјера смањења ризика прања новца и финансирања тероризма на физичка и правна лица која обављају трансакције које укључују високоризичне земље утврђене чланом 86. став (1) тачка а) овог закона, и то:

а) примјену додатних елемената појачане идентификације и праћења;

б) увођење појачаних релевантних механизама извјештавања или системског извјештавања о финансијским трансакцијама;

ц) ограничавање пословних односа или трансакција са физичким лицима или правним субјектима из

високоризичних земаља утврђених чланом 86. ставом (1) тачком а) овог закона.

(3) Уз мјере предвиђене у ставу (1) овог члана надлежни надзорни орган може примијенити једну од или неколико сљедећих мјера у погледу високоризичних трећих земаља утврђених чланом 86. ставом (1) тачком а) овог закона:

а) одбијање оснивања друштава кћери, филијала или представништава обвезника из дотичне земље, или узимање у обзир, на други начин, чињенице да релевантни обвезник потиче из земље која нема одговарајуће режиме спречавања прања новца и финансирања тероризма;

б) забрана обвезницима да оснивају филијале или представништва у дотичној земљи, или узимање у обзир, на други начин, чињенице да би се релевантна филијала или релевантно представништво налазили у земљи која нема одговарајуће режиме спречавања прања новца и финансирања тероризма;

ц) захтијевање појачаних захтјева у вези са надзорним прегледом или појачаних захтјева у вези са спољном ревизијом за филијале и друштва кћери обвезника који се налазе у дотичној земљи;

д) захтијевање појачаних захтјева у вези са спољном ревизијом за финансијске групације у односу на све њихове филијале и друштва кћери који се налазе у дотичној земљи;

е) захтијевање од кредитних и финансијских институција да преиспитају и измијене те, ако је то потребно, прекину кореспондентне односе са респондентним институцијама у дотичној земљи.

(4) При доношењу или примјени мјера утврђених у ст. (2) и (3) овог члана, Савјет министара БиХ узима у обзир релевантне евалуације, процјене или извјештаје које су саставиле међународне организације и стручњаци задужени за одређивање стандарда у области спречавања прања новца и борбе против финансирања тероризма у вези са ризицима које представљају појединачне земље.

Члан 36.

(Прикупљање и утврђивање података о клијенту у оквиру поједностављене процедуре идентификације и праћења)

(1) Подаци о клијенту који се прибављају и провјеравају у оквиру поједностављенеидентификације и праћења при успостављању пословног односа су:

а) име, презиме, датум рођења, јединствени матични број и адреса лица које успоставља пословни однос, односно лица за које се успоставља пословни однос;

б) назив, адреса и сједиште правног лица које успоставља пословни однос, односно правног лица за које се успоставља пословни однос;

ц) име и презиме законског заступника или опуномоћеника који за правно лице успоставља пословни однос;

д) намјена и претпостављена природа пословног односа, датум успостављања пословног односа и опис извора средстава.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да податке из става (1) овог члана прибави увидом у оригинал или овјерену копију документације из судског или другог јавног регистра коју јој достави клијент, односно непосредним увидом у званични јавни регистар.

(3) Ако није могуће добити податке на начин прописан у ставу (2) овог члана, подаци који недостају прибављају се из оригинала или овјерених копија исправа и друге пословне документације коју доставља клијент. Ако се подаци не могу добити ни на тај начин, обвезник непосредно узима писану изјаву законског заступника или опуномоћеника.

(4) Документација из ст. (2) и (3) овог члана мора бити ажурна и тачна те одражавати стварно стање клијента.

Члан 37.

(Електронски трансфер новца и друге имовине)

(1) Финансијске институције, укључујући институције и друштва која се баве електронским преносом новца, односно пружаоци услуга плаћања и наплате, дужни су да прикупе тачне и потпуне податке о налогодавцу и кориснику банковног трансфера или електронског преноса новца и друге имовине и укључе их у образац или поруку која прати електронски трансфер средстава послaних или примљених, без обзира на валуту или врсту имовине.

(2) Подаци о налогодавцу трансфера из става (1) овог члана су:

а) име и презиме налогодавца;

б) адреса налогодавца;

ц) број важећег личног идентификационог документа, јединствени матични број или други лични идентификациони број клијента, или датум и мјесто рођења;

д) број рачуна налогодавца или јединствена идентификациона ознака.

(3) Подаци из става (2) овог члана морају пратити електронски трансфер све вријеме проласка ланцем плаћања.

(4) Подаци о кориснику из става (1) овог члана садрже:

а) име и презиме корисника; и

б) број рачуна корисника у случајевима гдје се такав рачун користи за обраду трансакције или, у недостатку рачуна, јединствени референтни број трансакције који омогућава сљедивост трансакције.

(5) Када је неколико појединачних прекограничних електронских или банковних трансфера од једног налогодавца обједињено у збирну датотеку за пренос корисницима, збирна датотека садржи неопходне и тачне информације о налогодавцу, као и потпуне информације о кориснику, које су у потпуности сљедиве унутар земље корисника, а обвезник уноси број рачуна налогодавца или јединствени референтни број трансакције.

(6) Када информације које прате домаћи банковни или електронски трансфер новца могу бити доступне финансијској институцији кориснику и одговарајућим органима на други начин, финансијска институција налогодавац ће укључити број рачуна или јединствени референтни број трансакције, под условом да овај број или идентификатор омогућава праћење трансакције до налогодавца или корисника. Финансијска институција налогодавац је дужна да информације учини доступним у року од три радна дана од пријема захтјева било од финансијске институције корисника или од одговарајућих надлежних органа.

(7) За прекограничне електронске трансфере, посредничка финансијска институција дужна је да обезбиједи и да се сви подаци о налогодавцу и кориснику који прате трансфер чувају уз њега.

(8) Ако техничка ограничења не дозвољавају да потребне информације о налогодавцу или кориснику које прате прекогранични електронски трансфер остану уз

повезану домаћу банковну дознаку, посредничка финансијска институција дужна је да чува евиденцију, најмање пет година, о свим информацијама примљеним од финансијске институције налогодавца или друге посредничке финансијске институције.

(9) Посредничке финансијске и друге институције дужне су да предузму разумне мјере, које ће омогућити да у поступку аутоматске обраде трансакције идентификују прекограничне електронске трансфере којима недостају потребне информације о налогодавцу или кориснику.

(10) За прекограничне трансфере у износу од 2.000 КМ или више, финансијска или друга институција утврђује идентитет корисника, ако идентитет није претходно утврђен, и чува ове информације у складу с овим законом.

(11) У случају пружаоца услуга преноса новца који контролише и страну налогодавца и страну корисника трансфера, пружалац услуга је дужан да:
   а) узме у обзир све информације и са стране налогодавца и са стране корисника како би се утврдило да ли се мора поднијети извјештај о сумњивој трансакцији; и
   б) поднесе извјештај о сумњивој трансакцији у било којој земљи која је погођена сумњивом електронском трансакцијом и да стави релевантне информације о трансакцији на располагање ФОО-у.

(12) Посредничке финансијске и друге институције дужне су да имају политике и процедуре засноване на ризику за одређивање:
   а) када извршити, одбити или суспендовати трансфер којем недостају потребне информације о налогодавцу или кориснику; и
   б) које су одговарајуће накнадне радње.

(13) Финансијској и другој институцији налогодавцу није дозвољено да обави трансфер или пренос новца ако није у складу са захтјевима из овог члана.

Члан 38.

(Утврђивање и провјера идентитета налогодавца приликом електронског трансфера)

(1) Пружалац услуге плаћања и наплате дужан је да у случајевима када се електронски трансфер обавља без отварања рачуна и када трансфер износи 2.000 КМ или више, осим података из члана 37. овог закона, утврди и провјери идентитет налогодавца електронског трансфера у складу са чланом 15. овог закона.

(2) У складу са чланом 42. ставом (1) овог закона, без обзира на износ електронског трансфера, пружалац услуге плаћања и наплате дужан је да увијек када постоји сумња да се ради о прању новца или финансирању терористичких активности, осим података из члана 37. овог закона, утврди и провјери идентитет налогодавца електронског трансфера у складу са чланом 15. овог закона и обавијести ФОО.

(3) Пружалац услуге плаћања и наплате дужан је да размотри прекид пословне сарадње са другим пружаоцем услуге плаћања и наплате који учестало не испуњава обавезе из члана 37. става (1) овог закона, с тим што га на то мора упозорити прије прекида пословног односа. Пружалац услуге плаћања и наплате дужан је да о прекиду сарадње, уколико након спроведене анализе утврди разлоге за сумњу на прање новца или финансирање тероризма, о томе обавијести ФОО на начин како је то прописано чланом 42. овог закона.

(4) Пружалац услуге плаћања и наплате дужан је да размотри да ли недостатак тачних и потпуних података о налогодавцу електронског трансфера представља сумњу да се ради о прању новца или финансирању терористичких активности и ако не утврди да се ради о сумњивој трансакцији, о томе сачини службену забиљешку у писаној форми, коју чува у складу са законом, те с обзиром на процијењени степен ризика, размотри примјену појачане идентификације и праћења клијента.

(5) Одредбе члана 37. овог закона и овог члана примјењују се без обзира на то да ли се ради о електронском трансферу који се обавља у земљи или са иностранством, односно без обзира да ли га обављају домаћи или страни пружаоци услуга плаћања и наплате.

(6) Приликом прикупљања података из члана 37. овог закона пружаоци услуга плаћања и наплате идентификују уплатиоца користећи важећи идентификациони документ.

Члан 39.

(Изузеци од обавезе прикупљања података о налогодавцу електронског трансфера)

(1) Пружалац услуге плаћања и наплате није дужан да прикупи податке о налогодавцу електронског трансфера у сљедећим случајевима:
   а) када се електронски трансфер обавља са рачуна отвореног код пружаоца услуге плаћања и наплате и ако су мјере познавања и праћења клијента већ спроведене у складу с овим законом;
   б) приликом коришћења кредитних и дебитних картица, под условом да:
      1) налогодавац електронског трансфера има уговор са пружаоцем услуге плаћања и наплате на основу којег може извршити плаћање робе и услуга;
      2) преноси новчаних средстава буду обављени уз јединствену идентификациону ознаку на основу које се може утврдити идентитет налогодавца електронског трансфера;
   ц) када су и налогодавац и корисник електронског трансфера пружаоци услуге плаћања и наплате и дјелују у своје име и за свој рачун.

ГЛАВА III - ОГРАНИЧЕЊА ПРИЛИКОМ ПОСЛОВАЊА СА КЛИЈЕНТИМА

Члан 40.

(Забрана коришћења скривених рачуна и пословања са фиктивним банкама)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона не смије клијенту отворити, издавати или за њих водити анонимне рачуне, рачуне на очигледно фиктивна имена, анонимне штедне књижице или анонимне сефове или друге производе и услуге који омогућавају, директно или индиректно, скривање клијентовог идентитета.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона не смије успоставити или наставити кореспондентни пословни однос са банком која послује или може пословати као фиктивна банка или друга финансијска институција позната по допуштању коришћења рачуна фиктивних банака.

Члан 41.

(Ограничења плаћања готовином)

(1) Правно и физичко лице које није обвезник из члана 5. овог закона, а које обавља регистровану дјелатност продаје робе, непокретности или вршења услуга у БиХ не смије од клијента или трећег лица примити готов

новац за њихово плаћање ако прелази износ од 30.000 КМ.

(2) Ограничење плаћања готовином наведено у ставу (1) овог члана примјењује се и када се плаћање обавља у неколико повезаних трансакција готовином и њена укупна вриједност прелази 30.000 КМ.

(3) Лица из става (1) овог члана, која обављају дјелатност продаје робе, непокретности или вршења услуга, примиће плаћање наведено у ст. (1) и (2) овог члана од купаца на свој трансакцијски рачун.

(4) Лица из става (1) овог члана поступају у складу са ст. (1) и (2) овог члана и у случајевима примања и одобравања позајмица.

(5) Када купопродајни уговор о промету некретнина укључује трансакцију или трансакције односно средства у новчаној вриједности од 30.000 КМ или више или еквивалент вриједности у страној валути, осим ако није другачије регулисано другим законом, свака трансакција мора бити обављена путем банковног налога за плаћање или банковног трансфера.

(6) У случају купопродајног уговора из става (5) овог члана банка може примијенити поједностављене мјере идентификације и праћења из члана 30. овог закона.

(7) Правна лица и предузетници који су регистровани за обављање дјелатности трговине пловилима, возилима и летјелицама не смију од клијента или трећег лица примити готов новац за њихово плаћање ако прелази износ од 30.000 КМ.

(8) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, може с циљем отклањања или умањивања утврђених ризика од прања новца и финансирања терористичких активности, осим ограничења предвиђених овим чланом, увести додатна ограничења плаћања готовином на идентификованим тржиштима, секторима или дјелатностима, а то ограничење може обухватити и обвезнике из члана 5. овог закона. При изради приједлога из овог става Министарство безбједности БиХ ће консултовати владе ФБиХ, РС и БДБиХ.

ГЛАВА IV - ОБАВЈЕШТАВАЊЕ ФОО-а О ТРАНСАКЦИЈАМА

Члан 42.

(Пријављивање сумњивих трансакција)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да пријави сумњу о сваком покушају или обављеној сумњивој трансакцији, сумњивим средствима без обзира на износ трансакције и о сваком сумњивом клијенту или лицу.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да ФОО-у одмах и прије обављања трансакције из става (1) овог члана достави податке из члана 61. став (1) овог закона у свим случајевима наведеним у ставу (1) овог члана, те друге расположиве информације, податке и документацију, на основу којих обвезник зна, сумња или има разлоге за сумњу у складу са чланом 46. овог закона, наводећи период у којем се очекује обављање трансакције. Обвезник ће одмах одговорити на захтјеве ФОО-а за додатним информацијама у таквим случајевима.

(3) У случајевима из става (1) овог члана, обвезник ће се уздржати од обављања трансакције прије извршења обавезе из става (2) овог члана у складу са одредбама члана 66. ст. (3) и (4) овог закона.

(4) Ако обвезник, због природе трансакције односно средстава или зато што трансакција није у цјелини извршена или из других оправданих разлога, не може поступити по одредбама из ст. (1), (2) и (3) овог члана, дужан је да достави ФОО-у информације, податке и документацију без одлагања, а најкасније сљедећег радног дана након извршења трансакције, уз образложење разлога због којих није поступио у складу са одредбама наведених ставова.

Члан 43.

(Обавјештавање о готовинским, повезаним готовинским и безготовинским трансакцијама)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обавијести ФОО о:

а) готовинској трансакцији чија вриједност износи или прелази суму у износу или противвриједности од 30.000 КМ;

б) повезаним готовинским трансакцијама чија укупна вриједност износи или прелази суму у износу или противвриједности од 30.000 КМ;

ц) свакој трансакцији у износу или противвриједности од 30.000 КМ или више са физичким и правним лицима која се налазе у земљама са листа земаља из члана 86. став (1) тач. а) и б) овог закона;

д) свакој трансакцији у износу или противвриједности од 30.000 КМ или више са физичким и правним лицима која имају сједиште у земљама које се налазе на листама земаља из члана 86. став (1) тач. а) и б) овог закона.

(2) Обвезник је дужан да ФОО-у достави податке из чл. 60. и 61. овог закона у свим случајевима из става (1) одмах по обављању трансакције, а најкасније три дана након обављања трансакције у складу са чланом 46. овог закона.

(3) Савјет министара БиХ може подзаконским актом прописати услове под којима се од обвезника не захтијева да ФОО-у достави информације о готовинским, повезаним готовинским и безготовинским трансакцијама одређеног клијента у износима истим или већим од оних наведених у ставу (1) овог члана.

Члан 44.

(Обавеза лица која обављају професионалне дјелатности о извјештавању ФОО-а)

Нотари, адвокати и адвокатска друштва дужни су да ФОО-у у року од осам дана од дана овјере или обраде, у складу са чланом 46. овог закона, доставе информације и податке:

а) за сваки сачињени купопродајни уговор о промету некретнина у вриједности од 30.000 КМ или више;

б) за сваки сачињени уговор о позајмици у вриједности од 30.000 КМ или више;

ц) за сваку исправу сачињену с циљем преноса права управљања и располагања имовином.

Члан 45.

(Изузеци од обавјештавања)

На лица која обављају адвокатску дјелатност не примјењују се одредбе члана 42. овог закона када заступају клијенате у судским, административним и медијацијским поступцима, као и у поступцима утврђивања њиховог правног положаја.

Члан 46.

(Начин обавјештавања о трансакцијама)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона документацију и обавјештења ФОО-у достављају посредством софтвера из члана 47. овог закона.

(2) Обвезници из члана 5. овог закона, у изузетним случајевима и уколико немају техничке могућност за

приступ софтверу из члана 47, документацију и обавјештења из става (1) овог члана ће одмах доставити посредством лица овлашћених за послове поштанског саобраћаја или посредством курира, електронском поштом, телефоном или факсом.

(3) У случају када се обавјештење из става (2) овог члана достави телефоном, електронском поштом или факсом, ФОО мора бити накнадно обавијештен у складу са ставом (1) или посредством лица овлашћених за послове поштанског саобраћаја или посредством курира, најкасније сљедећег радног дана.

(4) Обвезници из члана 5. овог закона ће, приликом поступања по овом закону, податке о трансакцијама које обаве њихови клијенти доставити ФОО-у у електронској форми у складу са подзаконским актом који доноси Савјет министара БиХ на приједлог Министарства безбједности, у сарадњи са надлежним органом.

(5) Подзаконским актом из става (4) овог члана прописаће се тачан садржај и распоред података које обвезник доставља у складу са ставом (4) овог члана.

Члан 47.

(Софтвер за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности - АМЛС)

(1) АМЛС, у складу са доступним рјешењима из домена информатичких рјешења, омогућава:
   а) сигурну електронску пријаву трансакција од стране обвезника из члана 5. овог закона;
   б) уношење информација, података и документације од стране ФОО-а;
   ц) сигурну електронску размјену информација, података и документације између ФОО-а и обвезника из члана 5. овог закона;
   д) сигурно чување и заштиту информација, података и документације достављених од обвезника из члана 5. овог закона и унесених од стране ФОО-а;
   е) сигуран електронски приступ базама информација и података других органа као и другим базама, евиденцијама и алатима којим се омогући приступ;
   ф) аналитичку обраду података похрањених у АМЛС-у уз упоређивање са подацима из база из тачке е) овог става.

(2) У случајевима из члана 46. став (2) овог закона, податке из обавјештења достављени ФОО-у само у писаној форми уносе се у АМЛС од стране службеника ФОО-а.

(3) ФОО и обвезници из члана 5. овог закона дужни су да се у примјени овог закона, у односу на податке из АМЛС-а, придржавају прописа из области заштите тајних и личних података.

ГЛАВА V - ОВЛАШЋЕНА ЛИЦА

Члан 48.

(Овлашћена лица)

(1) С циљем достављања информација ФОО-у, те за извршење осталих дужности у складу с одредбама овог закона, обвезник из члана 5. овог закона именује овлашћено лице и једног или више замјеника овлашћеног лица (у даљем тексту: овлашћена лица).

(2) Обвезник из члана 5. овог закона, када је то примјерено величини и природи посла обвезника, дужан је да за овлашћено лице обезбиједи руководеће радно мјесто по систематизацији радних мјеста са свим правима и накнадама тог нивоа организационе структуре, које има директну и непосредну везу са управом и надзорним одбором обвезника, а које омогућава брзо, квалитетно и благовремено извршавање задатака прописаних овим законом и одредбама које из њега произлазе.

(3) Овлашћено лице самостално извршава задатке из своје надлежности.

(4) За обвезнике из члана 5. овог закона који имају четири или мање запослених, уколико није именовано, овлашћеним лицем сматра се законски заступник или друго лице које води послове обвезника, односно одговорно лице обвезника према законским прописима.

(5) Обвезник из члана 5. овог закона ФОО-у доставља податке о личном имену и називу радног мјеста овлашћеног лица и његовог замјеника, као и податке о личном имену и називу радног мјеста члана највишег руководства одговорног за примјену овог закона, као и сваку промјену тих података најкасније у року од осам дана од дана именовања.

(6) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обезбиједи присуство овлашћеног лица приликом обављања непосредног надзора и осигура да овлашћено лице директно комуницира са представницима надзорних органа и пружи им сву неопходну помоћ за несметано вршење непосредног надзора.

Члан 49.

(Услови за овлашћена лица)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона обезбиједиће да посао овлашћеног лица повјери искључиво лицу које треба да испуњава сљедеће услове:
   а) да има одговарајуће професионалне квалификације за задатке спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности, искуство потребно за обављање функције овлашћеног лица;
   б) да није било осуђивано правоснажном пресудом нити да се против њега води кривични поступак;
   ц) да добро познаје природу пословних активности обвезника на пољима изложеним ризику прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Одредбе става (1) тачка б) овог члана не односе се на кривична дјела из области безбједности саобраћаја.

(3) Замјеник овлашћеног лица мора да испуњава исте услове као и лице из става (1) овог члана.

Члан 50.

(Задаци овлашћених лица)

(1) Овлашћено лице наведено члану 48. овог закона извршава сљедеће задатке:
   а) обезбјеђује и унапређује успостављање, функционисање и развој ефикасних система, политика и процедура за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности код обвезника;
   б) обезбјеђује и прати усклађеност дјеловања обвезника с одредбама овог закона;
   ц) обезбјеђује исправно и благовремено извјештавање ФОО-а, у складу с овим законом;
   д) учествује у дефинисању и измјенама оперативних процедура и у припремама интерних одредаба које се тичу спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности;
   е) учествује у изради смјерница за спровођење контроле повезане с откривањем и спречавањем прања новца и финансирања терористичких активности;
   ф) прати и координира активности обвезника у области откривања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности;
   г) учествује у успостављању и развоју информатичке подршке у вези с активностима које се односе на откривање и спречавање прања новца и

финансирања терористичких активности обвезника;

х) сачињава приједлоге за највише руководство или друга административна тијела обвезника с циљем унапређења система за откривање и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности обвезника;

и) учествује у припреми професионалне едукације и програма обуке за запослене у области спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Замјеници ће мијењати овлашћено лице у његовом одсуству у извршавању свих задатака наведених у ставу (1) овог члана и извршавати све друге задатке прописане овим законом.

Члан 51.
(Обавезе обвезника)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да овлашћеном лицу обезбиједи:

а) неограничен приступ подацима, информацијама и документацији која је неопходна за обављање његових послова, при чему запослени у другим организационим јединицама обвезника не смију бити упознати са предметом и разлогом приступа подацима, информацијама и документацији;

б) одговарајуће кадровске, материјалне, информационо-техничке и друге услове за рад;

ц) одговарајуће просторне и техничке могућности које обезбјеђују одговарајући степен заштите повјерљивих података којима располаже овлашћено лице;

д) континуирано стручно оспособљавање;

е) замјену за вријеме његовог одсуства;

ф) заштиту у смислу забране одавања података о њему неовлашћеним лицима, као и заштиту од других поступака који могу утицати на несметано обављање његових дужности.

(2) Унутрашње организационе јединице, укључујући највише руководство у обвезнику, дужне су овлашћеном лицу обезбиједити помоћ и подршку при обављању послова, као и редовно га обавјештавати о чињеницама које су или које би могле бити повезане с прањем новца или финансирањем терористичких активности. Обвезник је дужан да пропише начин сарадње између овлашћеног лица и осталих организационих јединица.

Члан 52.
(Обавеза спровођења радњи и мјера у пословним јединицама и подређеним друштвима правног лица у већинском власништву обвезника)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обезбиједи да се радње и мјере за спречавање и откривање прања новца и финансирања терористичких активности, једнаке онима прописаним овим законом, у истом обиму спроводе и у његовим пословним јединицама и подређеним друштвима правног лица у његовом већинском власништву, без обзира на то да ли је њихово мјесто пословања у БиХ или у страној држави.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона који је члан финансијске групе примјењује програм и процедуре против прања новца и финансирања терористичких активности који важе за цијелу групу, укључујући и адекватне заштитне мјере у погледу повјерљивости и коришћења размијењених информација, укључујући политике заштите података те заштитне мјере за спречавање дојављивања, ако нису у супротности са прописима у БиХ.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона који је члан финансијске групе чије највише матично друштво има сједиште у иностранству може примјењивати програм ове групе само ако се тим програмом обезбјеђује испуњење свих његових обавеза у складу са овим законом, другим прописима и међународним стандардима у области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ако тај програм није супротан прописима у БиХ.

(4) Обвезник из члана 5. овог закона који је члан финансијске групе може са другим члановима те групе размјењивати податке и информације о клијенту, рачуну и трансакцији када је то неопходно у сврху спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, осим ако ФОО и/или надлежни надзорни орган наложи другачије.

(5) Подаци и информације из става (4) овог члана односе се и на информације, податке и анализе о трансакцијама или активностима које изгледају неуобичајено, пријаве сумњивих трансакција, информације и податке који су основ за пријаву сумњивих трансакција и информације о томе да ли је та трансакција већ пријављена надлежном органу као сумњива.

(6) Ако се пословна јединица или подређено друштво правног лица налази у држави која не примјењује међународне стандарде у области спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обезбиједи појачану контролу спровођења радњи и мјера из става (1) овог члана.

(7) Ако одговарајуће мјере наведене у ставу (6) овог члана нису довољне, у нарочито оправданим случајевима, надзорни органи и ФОО одлучују о примјени посебних мјера надзора.

(8) Ако прописима стране државе није дозвољено спровођење радњи и мјера за спречавање и откривање прања новца или финансирања терористичких активности у обиму прописаном овим законом, обвезник из члана 5. овог закона дужан је да о томе одмах обавијести ФОО и надзорни орган, ради доношења одговарајућих мјера за отклањања ризика од прања новца или финансирања терористичких активности.

(9) Одговарајуће мјере из става (8) овог члана укључују и мјере којим се обвезнику из члана 5. овог закона налаже да обезбиједи додатне контроле пословних јединица и подређених друштава у већинском власништву тог обвезника које послују у иностранству, као и дјелимичан или потпун престанак активности преко те пословне јединице или подређеног друштва.

(10) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да своје пословне јединице или подређена друштва правног лица у већинском власништву у страној држави благовремено и редовно упознаје са поступцима који се односе на спречавање и откривање прања новца и финансирања терористичких активности, а нарочито у дијелу који се односи на радње и мјере познавања и праћења клијента, достављања података ФОО, вођења евиденција, унутрашње контроле и других околности повезаних са спречавањем и откривањем прања новца или финансирања терористичких активности.

(11) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да интерним актима пропише начин вршења контроле примјене

процедура за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности у својим пословним јединицама и подређеним друштвима у већинском власништву тог обвезника, те да води евиденцију о размијењеним подацима.

(12) Одредбе овог члана сходно се примјењују и на обвезника из члана 5. овог закона који је члан нефинансијске групе у смислу закона којим се уређује дјелатност тог обвезника.

Члан 53.
(Интегритет)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона утврдиће поступак којим се, приликом заснивања радног односа на радном мјесту на којем се примјењују одредбе овог закона и прописа донесених на основу овог закона, утврђује да кандидат за то радно мјесто није био осуђиван правоснажном пресудом нити да се против њега води кривични поступак, с изузетком за кривична дјела из области безбједности саобраћаја.

(2) Кандидат не може засновати радни однос код обвезника из члана 5. овог закона ако не испуњава услове из става (1) овог члана.

Члан 54.
(Стручно оспособљавање)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да обезбиједи континуирано годишње стручно образовање, оспособљавање и усавршавање које обухвата све запослене на радним мјестима релевантним за спречавање и откривање прања новца и финансирања терористичких активности и то треба да буде прилагођено реалним потребама његових организационих дијелова, функција и/или запосленика.

(2) Стручно образовање, оспособљавање и усавршавање односи се на упознавање с одредбама закона и прописа донесених на основу њега и интерних аката, са стручном литературом о спречавању и откривању прања новца и финансирања терористичких активности, са листом индикатора за препознавање сумњивих активности клијената и сумњивих трансакција односно средстава, укључујући релевантне захтјеве за заштиту података.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да изради план годишњег стручног образовања, оспособљавања и усавршавања запослених у погледу спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности најкасније до краја марта за текућу годину.

ГЛАВА VI - УПРАВЉАЊЕ РИЗИКОМ ОД ПРАЊА НОВЦА И ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИСТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

Члан 55.
(Унутрашња контрола, унутрашња и спољна ревизија)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да, у оквиру редовних активности које предузима ради ефикасног управљања ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, успостави унутрашњу контролу обављања послова спречавања и откривања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење примјерену величини и природи посла обвезника.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да, најмање једанпут годишње, обезбиједи независну интерну и спољну ревизију процјене адекватности, поузданости и ефикасности система управљања ризиком од прања новца и финансирања тероризма и ширења оружја за масовно уништење, која може бити саставни дио прописане спољне ревизије, када обвезник или надзорни орган обвезника процијени да је, имајући у виду величину и природу посла, потребно да постоји независна унутрашња и спољна ревизија из овог става, а обавезно када закон или подзаконски акти којима се уређује дјелатност обвезника прописују обавезу постојања унутрашње и спољне ревизије.

(3) Предмет активности независне унутрашње и спољне ревизије укључује процјену адекватности политика и процедура обвезника и процјену усклађености пословања обвезника са одредбама овог закона и прописима за спровођење.

(4) Спољну ревизију из става (2) врше друштва за ревизију која се оснивају у складу са законима којима се уређује област рачуноводства и ревизије у БиХ.

(5) Обавезе из става (2) овог члана не односе се на обвезнике са четири и мање запослених, ако обвезник није финансијска институција.

Члан 56.
(Политике, процедуре и контролни поступци)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да донесе писане политике, процедуре и контролне поступке за смањивање и ефикасно управљање ризиком од прања новца и финансирања терористичких активности утврђеног анализом ризика из члана 10. став (1) овог закона, узимајући у обзир правилнике и одлуке, односно смјернице надлежног надзорног органа и процјену ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење у БиХ из члана 6. став (3) овог закона.

(2) Политике, процедуре и контролни поступци из става (1) овог члана морају бити сразмјерни величини обвезника, врсти, обиму и сложености послова које обавља обвезник.

(3) Политике, процедуре и контролни поступци из става (1) овог члана укључују:

а) циљеве, обим и начин рада система спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење код обвезника;
б) организациону структуру обвезника;
ц) положај овлашћеног лица и његовог замјеника у организационој структури;
д) овлашћења и одговорности овлашћеног лица и његовог замјеника;
е) овлашћења и одговорности свих запосленика обвезника који учествују у спровођењу овог закона и на основу њега донесених подзаконских аката;
ф) мјере идентификације и праћења клијента;
г) моделе управљања ризиком од прања новца и финансирања тероризма и ширења оружја за масовно уништење;
х) начине и моделе управљања усклађеношћу пословања обвезника са одредбама овог закона и подзаконских аката донесених на основу њега;
и) успостављање одговарајућих линија извјештавања унутар обвезника ради осигурања благовременог и одговарајућег извјештавања;
ј) чување података, начин вођења и садржај евиденција података;
к) стручно оспособљавање и обуку запосленика обвезника;
л) независну ревизију система спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и

ширења оружја за масовно уништење када је то примјерено величини и природи посла обвезника;

м) провјеру запосленика обвезника, ако је примјерено с обзиром на величину обвезника, те врсту, обим и сложеност пословања обвезника.

(4) Највише руководство обвезника из члана 5. овог закона дужно је да донесе политике, процедуре и контролне поступке из става (1) овог члана ради спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, редовно прати и преиспитује њихову примјереност и дјелотворност и, ако је потребно, појача мјере предузете од обвезника.

(5) Обвезници из члана 5. овог закона дужни су да на захтјев надзорних органа омогуће несметан увид у све податке, информације или документацију током вршења надзора, те на начин и у роковима које одреди надзорни орган доставе тражену документацију, извјештаје и информације о свим питањима и околностима битним за обављање надзора или за праћење усклађености обвезника с одредбама овог закона и подзаконских аката донесених на основу њега.

Члан 57.

(Листа индикатора за препознавање сумњивих трансакција)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона, у складу са смјерницама ФОО-а и надлежних надзорних органа, сачињавају листу индикатора за препознавање сумњивих трансакција односно средстава и клијената у вези с којима постоје разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности и финансирање ширења оружја за масовно уништење и допуњавају је на основу информација које су им доступне о новим трендовима и типологијама прања новца и финансирања тероризма. У случају измијењених околности у пословању обвезника, ако су оне важне за примјену овог закона, обвезник је дужан да сачини допуну листе индикатора.

(2) Удружења, коморе и други видови струковних удруживања који окупљају обвезнике из члана 5. овог закона дужни су да активно учествују у изради листе индикатора из става (1) овог члана.

(3) Листу индикатора и допуне листе из става (1) овог члана обвезник је дужан да достави ФОО-у и надзорном органу у року од 30 дана од дана сачињавања.

(4) Обвезници из члана 5. овог закона дужни су да се придржавају листе индикатора из става (1) овог члана приликом предузимања послова на спречавању, истраживању и откривању прања новца и финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење у складу с одредбама овог закона, али се при томе неће ограничити само на листу индикатора из става (1).

(5) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, доноси подзаконски акт којим се успоставља листа индикатора за препознавање сумњивих трансакција односно средстава и клијената у вези с којима постоје разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности, која ће обавезно представљати дио листе индикатора из става (1) овог члана.

(6) Подзаконским актом из става (5) овог члана утврђују се начин и параметри за формирање, ажурирање и објављивање листе индикатора из става (1) овог члана.

Члан 58.

(Интерно пријављивање кршења одредаба овог закона унутар обвезника)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да дефинише поступак независног и анонимног пријављивања кршења одредаба овог закона и на основу њега донесених подзаконских аката унутар обвезника.

(2) Поступак из става (1) овог члана садржи јасно дефинисане активности за запримање и обраду пријава који морају бити сразмјерни природи и величини обвезника.

(3) Успостављеним поступком из става (1) овог члана обвезник обезбјеђује правну заштиту од изложености пријетњама, одмазди или застрашивању, те посебно од изложености неповољним или дискриминаторним поступцима на радном мјесту за запосленике и представнике обвезника који у доброј вјери пријаве сумњу на кршења одредаба овог закона и подзаконских аката донесених на основу њега.

(4) Обвезник из члана 5. овог закона ће, дефинисаним поступцима из става (2) овог члана, у складу са овим законом одредити и правила која ће дјеловати одвраћајуће на лажно пријављивање кршења одредаба овог закона те одредити и начин поступања у случају учесталих лажних пријављивања.

ГЛАВА VII - ЕВИДЕНЦИЈА

Члан 59.

(Обавеза вођења евиденције)

(1) Обвезници из члана 5. закона воде и чувају:

а) пратећу документацију и евиденције о трансакцијама, што обухвата оригиналне документе или копије докумената као и друге облике који су прихватљиви у судским поступцима, који су потребни за утврђивање трансакција у периоду од десет година након завршетка пословног односа са својим клијентом или након дана повремене трансакције;

б) све евиденције у вези са примјеном мјера идентификације и праћења клијента, документацијом о рачунима, пословном кореспонденцијом и резултатима свих извршених анализа, у периоду од најмање десет година након раскида пословног односа или након датума повремене трансакције;

ц) пријаве и обавјештења достављена ФОО-у у складу са чл. 42, 43. и 44. овог закона.

(2) Евиденција о трансакцијама мора бити довољна да омогући реконструкцију појединачних трансакција како би се, уколико то буде потребно, могли обезбиједити докази за вођење кривичног поступка.

Члан 60.

(Врсте евиденција које води обвезник)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да води сљедеће евиденције:

а) евиденцију података о приступу јавним регистрима из члана 11. став (1) тачка а) и сталног праћења пословног односа из члана 11. став (1) тачка д) овог закона;

б) евиденцију података о клијентима, пословним односима и трансакцијама из члана 12. овог закона;

ц) евиденцију о предузетим мјерама и о евентуалним тешкоћама с којима се сусрео током процеса провјере из члана 18. овог закона;

д) евиденцију о необичним трансакцијама и резултатима анализе тих трансакција у складу са чланом 33. овог закона;
е) евиденцију достављених података ФОО-у о сумњивим трансакцијама из члана 42. овог закона;
ф) евиденцију достављених података ФОО-у о готовинским трансакцијама, повезаним готовинским трансакцијама и трансакцијама са физичким и правним лицима која се налазе у или имају сједиште у земљама које се налазе на листама земаља из члана 86. става (1) тач. а) и б) и 43. овог закона;
г) евиденцију достављених података ФОО-у о закљученим уговорима о промету некретнина, о уговорима о позајмицама и о исправама сачињеним с циљем преноса права управљања и располагања имовином из члана 44. овог закона;
х) евиденцију о откривању података примаоцима унутар групе у складу са чланом 52. став (11) овог закона;
и) евиденцију о размијењеним подацима у вези са поступањем из члана 88. став (2) овог закона;
ј) евиденцију налога које је ФОО издао обвезнику за привремено заустављање обављања сумњиве трансакције из члана 66. овог закона;
к) евиденцију налога које је ФОО издао обвезнику за стално праћење финансијског пословања клијента из члана 68. став (1) овог закона.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона може евиденције из става (1) овог члана водити на папиру или у електронској форми.

Члан 61.
(Садржај евиденција)

(1) Евиденција о спроведеној процедури идентификације и праћења клијената и трансакцијама из члана 11. став (1) овог закона садржи најмање сљедеће информације:
а) назив, сједиште и матични број правног лица које има пословни однос или обавља трансакцију, односно правног лица у чије се име успоставља стални пословни однос или обавља трансакција;
б) име, презиме, адресу пребивалишта, датум и мјесто рођења, те јединствени матични број запосленог или овлашћеног лица које успоставља пословни однос или обавља трансакцију за правно лице, као и назив органа који је издао важећи идентификациони документ;
ц) име, презиме, адресу пребивалишта, датум и мјесто рођења, те јединствени матични број физичког лица које успоставља пословни однос, улази у просторије казина, коцкарнице или организатора игара на срећу или које обави трансакцију, приступа сефу, односно физичког лица за коју се успоставља пословни однос или обавља трансакција, те број и назив органа који је издао важећи идентификациони документ;
д) разлоге за успостављање пословног односа или обављање трансакције, те информације о дјелатности клијента;
е) датум успостављања пословног односа или обављања трансакције;
ф) вријеме обављања трансакције;
г) износ трансакције односно средстава и валута у којој се она обавља;
х) сврху трансакције односно средстава када је то примјењиво, као и име, презиме и стално пребивалиште, односно назив и сједиште правног лица којем је намијењена трансакција односно средства;
и) начин обављања трансакције;
ј) име и презиме, односно назив и сједиште налогодавца за дознаке из иностранства;
к) податке о поријеклу новца или имовине која је предмет трансакције;
л) разлоге због којих је нека трансакција односно средства, клијент или лице сумњиво;
м) име, презиме, адресу пребивалишта, те датум и мјесто рођења сваког физичког лица које директно или индиректно посједује најмање 25% пословног удјела, дионица, односно других права на основу којих има удио у управљању правним лицем, односно његовим средствима.

(2) Обвезници из члана 5. овог закона за своје потребе остављају копије докумената на основу којих је обављена идентификација клијената, на којима ће констатовати да је остварен увид у оригинал исправе.

(3) Евиденција, те информација из члана 82. овога закона о физичком преносу готовине преко државне границе обухвата податке о:
а) носиоцу, укључујући пуно име и презиме, податке за контакт, пребивалиште, датум и мјесто рођења, јединствени матични број или други идентификациони број, држављанство, те број путне или личне исправе;
б) власнику готовине, укључујући пуно име, пребивалиште, јединствени матични број, држављанство, те број путне исправе ако је власник физичко лице, односно пуни назив, сједиште, идентификациони број ако је власник правно лице;
ц) кад је примјењиво, предвиђеном примаоцу готовине, укључујући пуно име, пребивалиште, јединствени матични број, држављанство те ако је предвиђени прималац физичко лице, односно пуни назив, укључујући сједиште, идентификациони број ако је предвиђени прималац правно лице;
д) врсти и износу или вриједности готовине;
е) економском поријеклу готовине;
ф) намјени готовине;
г) смјеру путовања;
х) превозном средству;
и) датуму, времену и мјесту преласка државне границе;
ј) податке о томе да ли је трансакција односно да ли су средства била пријављена Управи за индиректно опорезивање БиХ (у даљем тексту: УИО);
к) подаке о подносиоцу пријаве, пошиљаоцу и примаоцу готовине приликом преноса готовине без пратње.

(4) За животно осигурање или друге послове осигурања повезане с улагањима, обвезници су, осим евиденције и података о мјерама идентификације и праћења клијента који су потребни за клијента и стварног власника, дужни да воде евиденцију и податке о кориснику животног осигурања и других полиса осигурања повезаних с улагањима, чим корисник буде идентификован, у складу са ставом (1) овог члана:
а) за корисника који је идентификован као посебно именовано физичко или правно лице или правни аранжман - узимањем имена лица;
б) за корисника који је одређен путем карактеристика, категорије, или другим

средствима - прибављањем довољно информација о кориснику како би финансијска институција била сигурна да ће моћи утврдити идентитет корисника у тренутку исплате.

(5) За банковне трансфере и преносе новца обвезници су дужни да чувају све податке о налогодавцу и кориснику прикупљене на основу члана 37. у складу са ставом (1) овог члана.

(6) Обвезници из члана 5. овог закона дужни су да обезбиједе да све информације о идентификацији и праћењу клијента и евиденције трансакција буду брзо доступне овлашћеним надлежним органима уз одговарајуће овлашћење.

(7) Сви подаци, информације и документација из евиденција из овог члана достављају се ФОО-у без икакве накнаде.

ГЛАВА VIII - ЗАДАЦИ И НАДЛЕЖНОСТИ ФОО-а

Одјељак А. Поступање ФОО-а

Члан 62.

(Опште одредбе о ФОО-у)

(1) Послове који се односе на спречавање, анализирање, истраживање и откривање и борбу против прања новца, повезаних предикатних кривичних дјела и финансирања терористичких активности, промовисање сарадње између надлежних органа БиХ, ФБиХ, РС-а и БДБиХ у области спречавања прања новца, повезаних предикатних кривичних дјела, финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење, као и на промовисање сарадње и размјене информација с надлежним органима других држава и међународних организација задужених за спречавање прања новца, повезаних предикатних кривичних дјела и финансирања терористичких активности, у складу с одредбама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту ("Службени гласник БиХ", бр. 27/04, 63/04, 35/05, 49/09 и 40/12), овог и других закона, обавља ФОО.

(2) ФОО је централна финансијско-обавјештајна јединица која прима, сакупља, евидентира, анализира, истражује и прослијеђује резултате анализа и/или истрага, податке, информације и документацију везане за прање новца, повезана предикатна кривична дјела и финансирање терористичких активности и која је, у складу с одредбама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту, успостављена као основна организациона јединица у саставу Државне агенције за истраге и заштиту.

(3) ФОО, у складу са ставом (1) овог члана, самостално и оперативно независно обавља послове прописане овим законом у оквиру чега:

а) слободно испуњава своје функције, укључујући самостално одлучивање у вези са примањем, сакупљањем, евидентирањем, анализирањем и прослијеђивањем резултата својих анализа, истрага и специфичних информација, података и документације надлежним органима у БиХ и надлежним органима других држава и међународних организација задуженим за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности;

б) има одвојене кључне функције од функција које обављају друге организационе јединице Државне агенције за истраге и заштиту, укључујући и ограничавање приступа подацима и информацијама смјештеним у АМЛС-у;

ц) за обављање послова прописаних овим законом ФОО-у у оквиру Државне агенције за истраге и заштиту обезбјеђују се одговарајући кадровски капацитети, информатичка и техничка опремљеност;

д) када је потребно, ФОО-у за обављање послова прописаних овим законом подршку пружају друге организационе јединице Државне агенције за истраге и заштиту;

е) обавља послове прописане овим законом без непримјереног политичког утицаја или утицаја приватног сектора или ометања од истих.

Члан 63.

(Аналитичка функција ФОО-а)

У оквиру аналитичке функције, ФОО користи податке, информације и документацију примљену и прикупљену у складу са овим законом за:

а) обављање оперативне анализе која је усмјерена на индивидуалне случајеве и посебне циљеве, конкретне активности или трансакције, или на одговарајуће одабране информације зависно од врсте и обима примљене пријаве и очекиване употребе информација након дистрибуције ради утврђивања веза са прањем новца, повезаним предикатним кривичним дјелима и финансирањем терористичких активности;

б) обављање стратешких анализа усмјерених на одређивање типологија, појавних облика, трендова и устаљених начина у погледу прања новца и финансирања терористичких активности.

Члан 64.

(Захтјеви обвезницима за достављање података)

(1) Ако ФОО у току поступања из своје надлежности, укључујући поступање по захтјевима органа из чл. 71, 76. и 77. овог закона, сумња у прање новца, повезана предикатна кривична дјела или финансирање терористичких активности, може од обвезника из члана 5. овог закона у писаној форми захтијевати информације наведене у чл. 59, 60. и 61. овог закона, информације о власништву и о трансакцијама тог лица, као и остале информације, податке и документацију потребну за обављање послова ФОО-а у складу с одредбама овог закона. У хитним случајевима, ФОО може захтијевати информације, податке и документацију усмено и може извршити преглед документације у просторијама обвезника, с тим да је обавезан да поднесе писани захтјев обвезнику најкасније сљедећег радног дана.

(2) ФОО може од обвезника из члана 5. овог закона захтијевати достављање информација наведених у чл. 59, 60. и 61. овог закона, информација о власништву и о трансакцијама као и других потребних информација, података и документације за потребе извршавања својих дужности у области прања новца, предикатних кривичних дјела те финансирања терористичких активности, као и у случајевима сумње да је прекршена нека одредба овог закона.

(3) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да без одгађања ФОО-у достави информације, податке и документацију из ст. (1) и (2) овог члана на начин и у формату прописаном у члану 46. ст. (1) и (2), а најкасније у року од осам радних дана од дана пријема захтјева.

(4) Ако се ради о обимној документацији или другим оправданим разлозима, ФОО може:

а) на писани захтјев обвезника, писаним обавјештењем продужити рок из става (3) овог члана;
б) извршити директан увид, преглед и прибављање података, информација и документације у просторијама обвезника у складу са чланом 65. овог закона.

Члан 65.
(Преглед документације код обвезника)

(1) Приликом директног увида и прегледа података, информација и документације у складу са чланом 65. став (4) овог закона, службеници ФОО-а у просторијама обвезника из члана 5. овог закона могу:
а) прегледати изворне податке, информације и документацију у било којој форми;
б) затражити испис података, информација и документације похрањених у компјутерском систему и копије оригиналних докумената овјерене печатом обвезника;
ц) затражити и друге информације од запосленика обвезника који имају сазнања важна за обављање послова из овог закона.

(2) Обвезници из члана 5. овога закона дужни су да службеницима ФОО-а омогуће директан увид и преглед података, информација и документације из става (1) овог члана у сједишту обвезника и на осталим мјестима у којима обвезник или друго лице по његовом овлашћењу обавља дјелатности и послове.

Члан 66.
(Привремена обустава трансакција и привремена обустава приступања сефу)

(1) Ако ФОО у току поступања из своје надлежности, укључујући поступање по захтјевима органа из члана чл. 71, 76. и 77. овог закона, сумња у прање новца, предикатно кривично дјело или финансирање терористичких активности, може издати писани налог за привремену обуставу трансакције или трансакција, укључујући и привремену обуставу приступа сефу који клијент користи код обвезника.

(2) Привремена обустава трансакције, укључујући и привремену обуставу приступа сефу, може трајати највише пет радних дана, а рок трајања привремене обуставе трансакције и забране приступа сефу почиње тећи од момента издавања налога кад обуставу захтијева ФОО. ФОО може дати додатне инструкције обвезнику у вези с том трансакцијом, обуставом трансакције, обављањем трансакције, те комуникацијом с лицем или лицима повезаним с трансакцијом или трансакцијама.

(3) У случају извјештавања о сумњивој трансакцији из члана 42. овог закона, прије извршења, ФОО ће се изјаснити о пријављеној сумњи најкасније у року од 24 сата од запримања извјештаја о сумњивој трансакцији, односно 48 сати у случају да је извјештај о сумњивој трансакцији достављен у дане викенда.

(4) Обвезник ће обуставити извршење трансакције или приступ сефу прије изјашњења ФОО-а или истека рока из става (3) овог члана.

(5) Налог за привремену обуставу трансакције или трансакција, на начин прописан у ст. (1) и (2) овог члана, ФОО може издати и надлежном регистру хартија од вриједности у БиХ.

(6) Налог за привремену обуставу трансакције или трансакција и привремену обуставу приступа сефу из ст. (1) и (5) овог члана у хитним случајевима ФОО може издати усмено, али је дужан да најкасније сљедећег радног дана достави и писмени налог обвезнику.

(7) Налог о привременој обустави трансакције или трансакција садржи:
а) датум и вријеме од када почиње тећи привремена обустава;
б) број рачуна;
ц) податке о власнику рачуна;
д) назив обвезника;
е) износ новчане трансакције или трансакција, односно средстава која се привремено обустављају од извршења;
ф) друге податке који се односе на обвезника и сумњиву трансакцију или трансакције, односно средства.

(8) Налог за привремену обуставу приступа сефу из става (1) овог члана садржи:
а) датум и вријеме од када почиње тећи привремена обустава;
б) број сефа;
ц) податке о власнику или кориснику сефа;
д) назив обвезника;
е) друге податке који се односе на обвезника, и власника или корисника сефа.

(9) Након истека рока из става (2) овог члана, трансакција или приступ сефу може се привремено обуставити само рјешењем надлежног суда у складу са законима о кривичном поступку у БиХ.

(10) ФОО ће информисати органе из чл. 71, 76. и 77. овог закона о издатим писаним налозима или о разлозима неприхватања захтјева за привремену обуставу трансакције или трансакција и привремену обуставу приступања сефу.

(11) Овлашћено лице обвезника саставиће забиљешку о запримању усменог налога из става (6) овог члана и похранити је у своју евиденцију у складу са чланом 92. овог закона.

Члан 67.
(Престанак важења налога за привремену обуставу трансакција и налога за привремену обуставу приступања сефу)

(1) Ако ФОО, након издавања налога за привремену обуставу трансакције или трансакција и налога за привремену обуставу приступа сефу, прије истека рока из члана 66. став (2) овог закона, утврди да више нема разлога за привремену обуставу трансакције и привремену обуставу приступа сефу, о томе писаним путем, без одгађања, обавјештава обвезника који онда одмах може обавити трансакцију и омогућити приступ сефу.

(2) Обавјештење о налогу из става (1) овог члана ФОО може издати усмено, али га је дужан писмено доставити најкасније сљедећег радног дана. Овлашћено лице обвезника саставиће забиљешку о запримању усменог обавјештења и похранити је у своју евиденцију у складу са чланом 92. овога закона.

(3) Ако ФОО не предузме мјере из става (1) овог члана, обвезник може одмах по истеку рока из члана 66. став (2) овог закона обавити трансакцију или омогућити приступ сефу.

(4) Престанак важења налога за привремену обуставу трансакција и привремену обуставу приступа сефу из ст. (1) и (2) овог члана, као и неиздавање налога за привремену обуставу пријављене сумњиве трансакције не представља нужну негацију сумње на прање новца,

предикатно кривично дјело или финансирање терористичких активности.

Члан 68.

(Налог обвезнику за континуирано праћење финансијског пословања клијента)

(1) ФОО може писмено наложити обвезнику континуирано праћење финансијског пословања клијента у вези с којим постоје разлози за сумњу на прање новца, повезана предикатна кривична дјела или финансирање терористичких активности или другог лица за које је могуће основано закључити да је помагало или учествовало у трансакцијама или пословима лица у вези с којим сумња постоји, те редовно обавјештавање ФОО-а о свим врстама трансакција или послова које код обвезника изврше или имају намјеру извршити наведена лица. ФОО ће у налогу одредити рокове у којим ће обвезници достављати тражене податке.

(2) Ако због природе или начина финансијскога пословања односно околности које прате финансијско пословање није могуће издати писани налог обвезнику те у другим хитним случајевима, ФОО може усмено наложити обвезнику предузимање континуираног праћења финансијског пословања клијента из става (1), али је дужан да најкасније сљедећег радног дана достави писмени налог обвезнику.

(3) Овлашћено лице обвезника саставиће забиљешку о запримању усменог налога из става (1) овог члана и похранити је у своју евиденцију у складу са чланом 92. овог закона.

(4) Ако ФОО није одредио рокове, обвезник ће податке из става (1) овог члана доставити ФОО-у прије обављања трансакције или приступа сефу. Ако због природе трансакције, односно пословног односа или из других оправданих разлога обвезник није тако поступио, мора ФОО-у доставити извјештај у којем ће обавезно навести разлоге таквог поступања.

(5) Спровођење мјера из става (1) овог члана може трајати најдуже три мјесеца, а у оправданим случајевима трајање мјера може се продужити сваки пут за још један мјесец, с тим што спровођење мјера укупно може трајати најдуже шест мјесеци.

Члан 69.

(Захтијевање и достављање података од других органа)

(1) ФОО ће имати благовремени, директни или индиректни приступ финансијским и административним подацима којима располажу органи свих нивоа власти у БиХ, те остали органи с јавним овлашћењима који су им потребни за успјешно обављање послова у складу с одредбама овог закона.

(2) Ако није омогућен директан приступ подацима из става (1) овог члана, органи и институције свих нивоа власти у БиХ дужни су да ФОО-у одмах доставе тражене податке, информације и документацију којима тренутно располажу, а накнадно прибављене податке, информације и документацију дужни су доставити без одлагања.

(3) У хитним случајевима, случајевима обимне документације или усљед других оправданих разлога, ФОО може провјерити документацију или прикупити податке у просторијама органа и институција с јавним овлашћењима наведеним у ставу (1) овог члана.

(4) Органи и институције из става (1) овог члана ће, уколико се ради о директном приступу подацима, закључити споразум са ФОО-ом с циљем прецизирања међусобних права и обавеза у спровођењу става (1) овог члана.

(5) Органи и институције наведени у става (1) овог члана ће без накнаде доставити ФОО-у тражене информације, податке и документацију или им омогућити приступ.

Члан 70.

(Обавјештавање надлежних органа)

(1) Када ФОО утврди постојање основа сумње да је почињено кривично дјело прања новца, предикатно кривично дјело или кривично дјело финансирања терористичких активности, по службеној дужности доставиће надлежном тужилаштву извјештај о постојању основа сумње о почињеном кривичном дјелу и извршиоцима, с одговарајућим подацима, информацијама и документацијом.

(2) ФОО ће информисати надлежно тужилаштво о привременој обустави трансакције извршене у складу са чланом 66. овог закона за коју оцијени да је потребно продужити рјешењем надлежног суда, као и о другим сазнањима за која је потребна процјена тужилаштва.

(3) Ако ФОО, у вези са подацима, информацијама и документацијом који се прикупе и анализирају у складу с овим законом, сматра да могу бити значајни надлежним органима при доношењу одлука из њихове надлежности у вези с истраживањем кривичних дјела прања новца, предикатних кривичних дјела или финансирања терористичких активности, о томе ће их у писаној форми обавијестити ради предузимања мјера из њихове надлежности и доставити им одговарајуће податке, информације и документацију.

(4) Ако ФОО приликом поступања у складу са овим законом дође до сазнања о осталим кривичним дјелима прописаним кривичним законима у БиХ, о томе ће обавијестити надлежни орган.

(5) Приликом достављања обавјештења из ст. (1), (2), (3) и (4) овог члана ФОО ће водити рачуна о стварној и мјесној надлежности надлежног органа којем се доставља обавјештење.

Члан 71.

(Поступање по захтјевима надлежних органа)

(1) ФОО ће надлежним органима у БиХ, на образложен захтјев, хитно доставити расположиве податке, информације и документацију који могу бити од значаја тим органима при доношењу одлука из њихове надлежности у вези са истраживањем кривичних дјела прања новца, повезаних предикатних кривичних дјела или финансирања терористичких активности уколико су испуњени услови из става (3) овог члана, а накнадно прибављене податке, информације и документацију ФОО ће доставити без одлагања.

(2) ФОО одлучује о начину поступања, те обиму и врсти провјера по захтјеву из става (1) овог члана.

(3) Образложен захтјев надлежног органа из става (1) овог члана мора садржавати: правни основ за подношење захтјева, основне генералијске податке за физичко или правно лице, односно назив и сједиште правног лица, опис сумње за кривично дјело прања новца, повезано предикатно кривично дјело или финансирање терористичких активности, те степен хитности у поступању ФОО-а.

(4) ФОО ће одбити захтјев подносиоца из става (1) овог члана ако захтјев не испуњава услове прописане у ставу (3) овог члана, о чему ће писмено обавијестити подносиоца захтјева.

(5) Изузетно од одредаба овог члана, ако постоје објективни разлози за претпостављање да би откривање таквих информација имало негативан учинак на текуће истраге или оперативне анализе из члана 63. или, у изузетним околностима, ако откривање тих информација очигледно не би било сразмјерно легитимним интересима физичког или правног лица или би било небитно с обзиром на сврхе у које је затражено, ФОО није дужан да одговори на захтјев из става (1), о чему одлуку доноси самостално, те документује разлоге непоступања.

Члан 72.

(Обавезе повезане са просљеђивањем и коришћењем података, информација и документације)

(1) ФОО може приликом достављања података, информација и документације надлежним органима у складу са чл. 70. и 71. овог закона забранити даље просљеђивање тих података, информација и документације другом органу без претходне писане сагласности ФОО-а.

(2) Надлежни органи из чл. 70. и 71. дужни су да обавијесте ФОО о резултатима до којих су довели подаци, информације и документација који су им прослијеђени укључујући податке о врсти предузетих мјера и радњи, против кога су предузете, у вези с којим кривичним дјелима, износ утврђене штете и/или користи, изречене мјере и друге релевантне информације.

(3) ФОО, у случајевима из чл. 70. и 71, не открива податке о обвезнику, нити о запосленом лицу или лицима из обвезника која су учествовала у прикупљању и саопштавању, односно пријављивању сумњиве трансакције у складу са чланом 42. овог закона, осим ако је тај податак потребан за утврђивање чињеница током кривичног поступка за чије утврђивање не постоје друге могућности.

(4) Одлуку о откривању података из става (3) овог члана доноси надлежни суд на приједлог надлежног тужилаштва, а на основу прибављеног мишљења од ФОО.

Члан 73.

(Повратна информација)

(1) ФОО ће потврдити запримање обавјештења о сумњивој трансакцији коју је пријавио обвезник из члана 5. овог закона.

(2) О резултатима анализе запримљених података из става (1) овог члана који се односе на трансакцију односно средства или лице у вези с којима су утврђени разлози за сумњу на прање новца или финансирање терористичких активности ФОО ће обавијестити обвезнике из члана 5. овог закона који су пријавили трансакцију, осим ако оцијени да би то могло штетити даљем току и исходу поступка, и то на начин да ће:

а) доставити податак о одлуци или резултату тог случаја ако је случај по обавјештењу о трансакцији затворен или довршен, а податак о томе доступан;

б) најмање једном годишње доставити обвезнику статистичке податке о запримљеним обавјештењима о трансакцијама и резултатима поступања.

(3) ФОО ће информисати надзорне органе из члана 93. овог закона и друге надлежне органе о новим техникама, методама и трендовима прања новца и финансирања терористичких активности одмах по сазнању, и најмање једанпут сваких шест мјесеци.

(4) О сазнањима из става (3) овог члана ФОО може у складу са процјеном, а у сарадњи са надзорним органима, информисати и обвезнике из члана 5. овог закона.

(5) ФОО је дужан да обавијести надзорне органе о мјерама које су предузете на основу информација и документације који су му они доставили, а који се односе на сумњу на прање новца и финансирање терористичких активности у складу с одредбама члана 97. став (5) овог закона.

Члан 74.

(Остале обавезе ФОО-а)

(1) Осим обавеза наведених у овом закону, у спречавању прања новца и финансирања терористичких активности ФОО је обавезан да:

а) надлежним органима предложи измјене и допуне прописа који се односе на спречавање и откривање прања новца и финансирање терористичких активности;

б) учествује у стручном оспособљавању запослених и овлашћених лица у обвезницима, надлежним органима у БиХ, те институцијама с јавним овлашћењима;

ц) објављује на интернетској страници, најмање једном годишње, статистичке податке из области прања новца и финансирања терористичких активности, те да на други примјерен начин обавјештава јавност о појавним облицима прања новца и финансирања терористичких активности;

д) директору и министру безбједности подноси годишње извјештаје о општим активностима ФОО-а, те о активностима везаним за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, а на њихов захтјев и чешће.

(2) ФОО може прослиједити резултате стратешких анализа усмјерених на одређивање типологија и трендова у погледу прања новца и финансирања терористичких активности из члана 63. став (2) надлежним органима у БиХ и релевантим међународим тијелима.

Члан 75.

(Захтјев страном органу за достављање података, информација и документације)

(1) ФОО може од страних органа за спровођење закона, правосудних или управних органа, финансијско-обавјештајних јединица и међународних организација укључених у спречавање прања новца и финансирања терористичких активности захтијевати податке, информације и документацију потребну за обављање послова ФОО-а у складу с одредбама овог закона.

(2) Информације и документацију прибављене у складу са ставом (1) овог члана ФОО не смије достављати или дати на увид трећем физичком или правном лицу, односно другом органу или их користити у сврхе супротно условима и ограничењима које је поставио орган, јединица или организација из става (1) овог члана, осим у случају да је за то добио овлашћење од тог органа.

(3) Захтјев из става (1) овог члана садржава све релевантне чињенице, основне информације, разлоге захтјева те начин на који ће се користити тражене информације.

Члан 76.

(Достављање података, информација и документације финансијско-обавјештајним јединицама других земаља)

(1) ФОО ће благовремено достављати податке, информације и документацију којима има приступ, односно које може прикупити у складу с овим законом,

финансијско-обавјештајним јединицама других земаља, на њихов захтјев или на сопствену иницијативу, у складу с одредбама овог закона, под условом да је обезбијеђена једнака заштита података каква постоји у складу са законодавством у БиХ.

(2) Захтјев из става (1) овог члана треба да садржава све релевантне чињенице, основне информације, разлоге захтјева те начин на који ће се користити тражене информације.

(3) Приликом достављања података финансијско-обавјештајним јединицама других земаља, ФОО захтијева да се информације, подаци и документација користе само у сврхе прописане одредбама овог закона. За свако даље прослеђивање података, информација и документације било којем другом надлежном органу те земље потребна је претходна писана сагласност ФОО-а.

(4) Када страна финансијско-обавјештајна јединица затражи од ФОО-а претходну сагласност за прослеђивање информација, података и документације које је ФОО доставио финансијско-обавјештајној јединици друге земље у складу са ставом (1) овог члана другим надлежним органима те земље, ФОО сагласност даје без одлагања и у највећој могућој мјери без обзира на врсту предикатног кривичног дјела.

(5) Изузетно од ст. (1) и (4) овог члана, ФОО може одбити захтјев финансијско-обавјештајне јединице друге земље ако нису испуњени услови из става (2) овог члана, ако би то било изван области примјене овог закона или би могло омести текуће истраге или оперативне анализе или, у изузетним околностима, ако откривање тих информација очигледно не би било сразмјерно легитимним интересима физичког или правног лица или би било небитно с обзиром на сврхе у које је затражено и о томе ће писмено обавијестити финансијско-обавјештајну јединицу друге земље, објашњавајући разлоге одбијања.

(6) ФОО може захтијевати од финансијско-обавјештајних јединица других земаља повратну информацију о корисности података и информација које су им прослијеђене.

Члан 77.

(Достављање података страним органима укљученим у спречавање прања новца и финансирања терористичких активности)

(1) ФОО може достављати податке, информације и документацију којима може имати приступ у складу с овим законом и другим страним органима за спровођење закона само у оним случајевима када је у захтјеву наведено образложење сумње на прање новца и предикатно кривично дјело или финансирање терористичких активности и њихових конкретних веза са правним и физичким лицима, рачунима, трансакцијама односно средствима и радњама почињења, под условом да је обезбијеђена једнака заштита података каква постоји у складу са законодавством у БиХ.

(2) Приликом достављања података у складу са ставом (1) овог члана, ФОО обавјештава страну агенцију за спровођење закона о ограничењима из члана 91. овог закона и да је за свако даље прослеђивање података, информација и документације потребна претходна писана сагласност ФОО-а.

Члан 78.

(Захтјев страној финансијско-обавјештајној јединици за привремену обуставу извршења трансакције)

Приликом спровођења мјера и активности на спречавању и откривању кривичних дјела прања новца, повезаних предикатних кривичних дјела и финансирања терористичких активности, сходно одредбама овог закона, ФОО може страној финансијско-обавјештајној јединици доставити писани захтјев за привремену обуставу одређене трансакције или приступа сефу, као и предузимање других расположивих мјера ако постоји сумња на прање новца, повезано предикатно кривично дјело или финансирање терористичких активности.

Члан 79.

(Привремена обустава трансакција на приједлог стране финансијско-обавјештајне јединице)

(1) На образложени писани приједлог стране финансијско-обавјештајне јединице, ФОО може издати налог обвезнику за привремену обуставу трансакције и/или налог обвезнику за континуирано праћење финансијског пословања клијента.

(2) За издавање и престанак важења налога из става (1) овог члана на одговарајући начин се примјењују одредбе чл. 66, 67. и 68. овог закона.

Члан 80.

(Врсте евиденција које води ФОО)

ФОО води сљедеће евиденције:

а) Евиденција о обавјештењима достављеним ФОО-у у складу са чл. 42, 43. и 44. овог закона садржи податке из члана 61. став (1) овог закона;

б) Евиденције о обавјештењима и информацијама у складу с одредбама члана 70. и 71. овог закона које обухватају сљедеће податке:
   1) име, презиме, датум рођења и пребивалиште физичког лица, односно назив и сједиште правног лица у вези с којим је ФОО доставио обавјештење или информацију;
   2) податке о износу, валути, датуму или периоду обављања трансакције у вези с којом постоје разлози за сумњу да се ради о кривичном дјелу;
   3) разлоге за сумњу да се ради о кривичном дјелу;

ц) Евиденцију о издатим налозима за привремену обуставу трансакције или трансакција и привремену обуставу приступа сефу која садржи податке из члана 66. овог закона;

д) Евиденцију о издатим налозима за континуирано праћење финансијског пословања из члана 68. овог закона;

е) Евиденцију о подацима прослијеђеним у иностранство у складу с одредбама чл. 75, 76, 77. и 78. овог закона која обухвата сљедеће податке:
   1) име, презиме, датум рођења и пребивалиште физичког лица, односно назив и сједиште правног лица чији подаци се шаљу у иностранство;
   2) назив земље и назив надлежног органа којем се ти подаци достављају;

ф) Евиденција о преносу новца преко границе из чл. 82. и 83. овог закона, а која садржи податке из члана 61. став (3);

г) Евиденција о предузетим мјерама према обвезнику из члана 97. став (2) овог закона садржи:

1) број и датум издатог прекршајног налога или захтјева за покретање прекршајног поступка и назив суда којем је поднесен;
2) име, презиме, датум и мјесто рођења и стално пребивалиште физичког лица, односно назив и сједиште правног лица за које се сумња да је починило прекршај;
3) мјесто, вријеме и начин извршења радње која има обиљежје прекршаја;
4) податке о изреченим казнама.

ГЛАВА IX - ФИЗИЧКИ ПРЕНОС ГОТОВИНЕ

Члан 81.

(Пријава физичког преноса готовине)

(1) Носилац је дужан да приликом преласка државне границе царинском органу пријави сваки физички пренос готовине у складу са прописима ентитета и БДБиХ.
(2) Садржај пријаве одређен је прописима ентитета и БДБиХ.
(3) Обавеза пријаве из става (1) овог члана не сматра се испуњеном ако су дате информације нетачне или непотпуне или ако се готовина не стави на располагање за контролу.

Члан 82.

(Контрола физичког преноса готовине)

(1) УИО, Гранична полиција БиХ (у даљем тексту: ГПБиХ) и надлежни органи ентитета и БДБиХ, свако у оквиру својих надлежности, врше контролу и надзор физичког преноса готовине у путничком, робном и поштанском саобраћају.
(2) Контрола физичког преноса готовине са пратњом обухвата провјеру испуњености обавезе пријаве готовине у складу са прописима о девизном пословању у БиХ, преглед физичких лица, њиховог пртљага и превозних средстава, узимање изјава и изјашњења од носиоца у вези с поријеклом готовине и њеном намјеном.
(3) Контрола физичког преноса готовине без пратње обухвата провјеру испуњености обавезе пријаве готовине у складу са прописима о девизном пословању у БиХ, преглед свих пошиљки, резервоара, контејнера или превозних средстава у којима се може налазити готовина без пратње.
(4) УИО је дужан да о свакој пријави физичког преноса готовине са пратњом или без пратње из члана 81. став (1) овог закона обавијести ФОО и надлежне органе ентитета и БДБиХ у року од три дана од дана физичког преноса готовине.
(5) УИО је обавезан да о сваком физичком преносу готовине са пратњом или без пратње која није била пријављена на прописани начин обавијести ФОО и надлежне органе енититета и БДБиХ одмах, а најкасније у року од 24 сата од дана преноса готовине преко царинске линије на царинском реферату/граничном прелазу.
(6) УИО је обавезан да одмах, а најкасније у року од 24 сата од дана физичког преноса готовине и готовине без пратње преко царинске линије на царинском реферату/граничном прелазу обавијести ФОО и надлежне органе ентитета и БДБиХ о случају уношења или изношења готовине, ако у вези с лицем које преноси готовину, начином преноса или другим околностима преноса постоје разлози за сумњу на прање новца, повезана предикатна кривична дјела или финансирање терористичких активности.
(7) УИО и надлежни органи ентитета и БДБиХ воде евиденције о свакој пријави физичког преноса готовине са пратњом или без пратње из члана 81. став (1) овог закона, као и о одузетој готовини.
(8) УИО и ГПБиХ сарађују, достављају и размјењују податке и информације из члана 83. овог закона, са ФОО и надлежним органима ентитета и БДБиХ, ради спровођења ефикасних мјера за надзор и контролу преноса готовине на државној граници и/или царинској линији на царинском реферату/граничном прелазу у ваздушном, путничком, робном и поштанском саобраћају.
(9) Надзор и контрола из става (1) овог члана заснива се на анализи ризика у сврху утврђивања и евалуације ризика те развоја потребних противмјера, те на основу процјене ризика из члана 7. овог закона.

Члан 83.

(Поступање са привремено одузетом готовином)

(1) УИО, односно ГПБиХ могу привремено одузети готовину која се преноси преко државне границе и/или царинске линије када у контроли физичког преноса готовине утврде да:
   а) није испуњена обавеза пријаве готовине у пратњи у складу са прописима о девизном пословању у БиХ;
   б) није испуњена обавеза пријаве готовине без пратње у складу са прописима о девизном пословању у БиХ;
   ц) да у вези са лицем које готовину преноси, начином преноса или другим околностима преноса постоје разлози за сумњу на прање новца и/или финансирање терористичких активности, без обзира на износ готовине.
(2) УИО, односно ГПБиХ дужни су без одлагања, а најкасније 24 сата од тренутка одузимања:
   а) саставити пријаву по службеној дужности са доступним подацима које садржи прописан образац за пријаву готовине;
   б) издати потврду о привременом одузимању готовине лицу које је вршило пренос готовине уз навођење тачног износа и врсте средстава;
   ц) обавијестити ФОО;
   д) доставити на надлежно поступање органима ентитета и БДБиХ спис предмета и готовину у случају из става (1) тач. а) и б) овог члана.
(3) УИО и ГПБиХ ће задржати готовину привремено одузету у складу са ставом (1) тачка ц) овог члана до запримања обавјештења од ФОО-а да не постоји довољно основа за даље задржавање, а најдуже пет радних дана од дана обавјештавања ФОО-а.
(4) Након истека рока из става (3) овог члана привремено задржавање готовине може се наставити само по одлуци надлежног суда, или у оквиру поступања у складу са законима о девизном пословању, а у супротном ће она бити враћена лицу од којег је одузета.

ГЛАВА X - ОБАВЕЗЕ ОСТАЛИХ ОРГАНА

Члан 84.

(Мјере према ризичним непрофитним организацијама)

(1) Министарство правде БиХ ће у сарадњи са надлежним органима у БиХ сачинити Упутство о примјени циљаних и пропорционалних мјера према ризичним непрофитним организацијама с циљем спречавања злоупотребе непрофитних организација за финансирање терористичких активности (у даљем тексту: Упутство).

(2) Савјет министара БиХ ће на приједлог Министарства правде БиХ усвојити Упутство из става (1) овог члана.

Члан 85.

(Приступ и коришћење података из регистара стварних власника правних лица)

(1) Подаци из регистара стварних власника правних лица успостављених у складу са законима у БиХ, за потребе извршавања послова из овог закона, доступни су:
   а) ФОО-у и другим надлежним органима, без ограничења и без накнаде;
   б) обвезницима из члана 5. овога закона, како би могли испунити захтјеве у погледу идентификације и праћења клијента.

(2) Органи и институције који воде регистре из става (1) овог члана ће закључити споразум о техничкој сарадњи како би се успоставила јединствена тачка приступа.

Члан 86.

(Листа високоризичних земаља и земаља у којима постоји већа вјероватноћа појављивања прања новца и финансирања терористичких активности)

(1) Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, доноси подзаконски акт којим се успостављају листе:
   а) високоризичних земаља са стратешким недостацима у пољу спречавања прања новца и финансирања тероризма;
   б) земаља у којима постоји већа вјероватноћа појављивања прања новца и финансирања терористичких активности.

(2) Подзаконским актом из става (1) утврђују се начин и параметри за формирање, ажурирање и објављивање листи из истог става.

(3) Приликом састављања листи из става (1) тач. а) и б) узимају се у обзир подаци надлежних међународних институција и организација.

Члан 87.

(Достављање статистичких података од тужилаштава, судова и агенција за спровођење закона)

(1) Ради обједињавања и анализе свих података у вези са прањем новца и финансирањем терористичких активности надлежна тужилаштва дужна су да ФОО-у доставе сљедеће информације о предметима за које је оптужница потврђена најмање сваких шест мјесеци:
   а) име, презиме, датум рођења и стално пребивалиште физичког лица, односно назив и сједиште правног лица против којег је потврђена оптужница за прање новца или финансирање терористичких активности;
   б) мјесто, вријеме и начин извршења радње која има обиљежје кривичног дјела;
   ц) износ привремено одузетог новца или вриједност имовине и датум доношења одлуке о одузимању.

(2) Надлежни судови у БиХ дужни су да ФОО-у доставе податке о правоснажно пресуђеним предметима за кривична дјела прања новца и финансирања терористичких активности и прекршајима у складу с одредбама члана 100. овог закона најмање сваких шест мјесеци.

(3) Подаци из става (2) овог члана садрже:
   а) врста, број и датум судске одлуке;
   б) име, презиме, датум рођења и стално пребивалиште физичког лица, односно назив и сједиште правног лица које је оглашено кривим судском одлуком из тачке а) овог става;
   ц) изречене кривичноправне санкције, правне посљедице осуде и прекршајне мјере.

(4) Агенције за спровођење закона дужне су да ФОО-у једном годишње доставе статистичке податке о броју поднесених извјештаја да је извршено кривично дјело прања новца, кривично дјело финансирања терористичких активности, о износу опраног новца односно новца који је био предмет кривичног дјела финансирања терористичке активности, као и о уоченим техникама, методама и трендовима.

ГЛАВА XI - ЗАШТИТА И ЧУВАЊЕ ПОДАТАКА

Члан 88.

(Заштита и тајност података)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона, односно његови запослени, укључујући и директоре, чланове управног, надзорног и другог органа управљања, као и друга лица која имају или су имала приступ подацима из ч. 59, 60. и 61. став (1) не смију открити клијенту, неовлашћеним лицима обвезника или трећем лицу:
   а) да су ФОО-у достављени, да је у току достављање, односно да ће бити достављене информације, подаци и документација у складу са чланом 42. овог закона;
   б) да је ФОО у складу са чланом 64. овог закона захтијевао податке од обвезника, односно да су такви подаци достављени или да је у току достављање, односно да ће бити достављени ФОО-у;
   ц) да је ФОО у складу са чланом 65. овог закона обавио преглед података, информација и документације у просторијама обвезника;
   д) да је ФОО у складу са чланом 66. овог закона издао налог за привремено обустављање трансакције укључујући и привремено обустављање приступа сефу, односно да је у складу са чланом 67. овог закона ФОО обавијестио обвезника да може обавити трансакцију и омогућити приступ сефу;
   е) да је ФОО у складу са чланом 68. овог закона издао налог за континуирано праћење финансијског пословања клијента;
   ф) да је у току или је могућа анализа о прању новца или финансирању терористичких активности.

(2) Забрана размјене информација из става (1) овог члана не примјењује се, осим када ФОО не наложи другачије, у случају размјене информација са:
   а) обвезником који је дио исте групе под условом да политике и поступци унутар групе задовољавају захтјеве утврђене у овом закону;
   б) обвезницима из члана 5. став (1) тачка о) алинеја 4) и став (2) тачка ц) истог члана који имају сједиште у државама које су прописале обавезе еквивалентне обавезама из овог закона, а који обављају своју професионалну дјелатност, без обзира на то да ли су запосленици или нису, у оквиру истог правног лица или веће структуре којој правно лице припада и која има заједничко власништво, управу или надзор усклађености;
   ц) обвезницима из члана 5. став (1) тач. а), б), ц), ф), г), о) и став (2) тачка ц) истог члана у случајевима који се односе на истог клијента и исту трансакцију која укључује два или више обвезника, под условом да се они налазе у држави која прописује захтјеве једнаке захтјевима прописаним овим законом, те под условом да они припадају

истој професионалној категорији и да подлијежу обавезама у погледу чувања професионалне тајне и заштите личних података.

(3) Покушај обвезника из члана 5. став (1) тачка о) и став (2) тачка ц) истог члана да одврате клијента од упуштања у незаконити активност не представља откривање у смислу става (1) овог члана.

(4) ФОО, надлежни органи и њихови запосленици не смију о прикупљеним подацима, информацијама и документацији нити о поступању из става (1) овог члана обавијестити лица на која се подаци, информације и документација односе или трећа лица.

(5) Изузетно од забране из става (1) овог члана обвезник може уз претходну писану сагласност ФОО-а обавијестити клијента да је ФОО издао налог о привременом обустављању трансакције или приступа сефу из члана 66. став (1).

(6) ФОО, надлежни органи и обвезници из члана 5. овог закона обрађују личне податке искључиво у сврху примјене овог закона, а ускладу с одредбама прописа којима се уређује област заштите тајних и личних података у БиХ, те се у друге сврхе не могу користити.

(7) Обрада личних података из става (6) овог члана сматра се питањем од јавног интереса.

(8) Забрана из става (1) овог члана не односи се на случајеве:

а) када су подаци, информације и документација које у складу са овим законом прикупља и води обвезник потребни за утврђивање чињеница у судском поступку и ако те податке тражи надлежни суд у складу са законом;

б) ако податке из тачке а) овог става тражи надлежни надзорни орган из члана 93. овог закона у поступку надзора над примјеном одредаба овог закона.

Члан 89.

(Мјере и поступци за чување података и документације)

(1) Обвезници из члана 5. овог закона дужни су да успоставе одговарајуће физичке, организационе и техничке мјере и поступке за чување података и документације које доставе ФОО-у или их приме од ФОО-а којим ће их заштитити од губитка или уништења и од недозвољеног приступа, недозвољене промјене, недозвољеног објављивања, увида од неовлашћеног лица и сваке друге злоупотребе.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да у вези са ставом (1) овог члана сачини одговарајуће интерне акте и процедуре за спровођење које морају бити одобрене од највишег руководства обвезника и којим ће, сразмјерно природи и величини обвезника, дефинисати одговарајуће физичке, организационе и техничке мјере и поступке чувања података и документације.

Члан 90.

(Изузеци од принципа чувања тајности података и одговорност за штету)

(1) Приликом достављања информација, података и документације ФОО-у, у складу са одредбама овог закона, обавеза чувања банкарске, пословне, службене, адвокатске, нотарске или друге професионалне тајне не односи се на обвезника из члана 5. овог закона, односно његове запосленике, укључујући и директоре, чланове управног, надзорног и другог органа управљања, као и друга лица државне органе БиХ, ФБиХ, РС и БДБиХ, институцију с јавним овлашћењима, тужиоца, суд и њихово особље, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона или његово особље не одговарају за штету узроковану клијентима или трећим лицима нити могу бити одговорни због достављања информација, података или документације ФОО-у или због извршења наредбе ФОО-а о привременом обустављању трансакција и привременом обустављању приступања сефу или упутства датог у вези с тим наредбама, те предузимања, у доброј вјери, других мјера у складу с одредбама овог закона или на основу прописа донесених на основу овог закона, чак и у околностима када нису били у потпуности свјесни криминалне активности и без обзира на то да ли се незаконита активност заиста и догодила.

(3) Надлежни органи и овлашћени службеници нису одговорни за штету учињену странкама или трећим лицима ако поступају у складу с одредбама овог закона и на основу њега донесених подзаконских аката.

(4) Босна и Херцеговина, ентитети и БДБиХ не одговарају за штету проузроковану примјеном овог закона и на основу њега донесених подзаконских аката.

(5) Изузетно, одредбе ст. (3) и (4) овог члана не примјењује се ако је штета проузрокована намјерно крајњом непажњом.

(6) Овлашћена лица из става (3) овог члана не могу одговарати за штету насталу приликом обављања дужности ни након престанка радног односа у надлежном органу.

Члан 91.

(Коришћење прикупљених података)

ФОО и други надлежни органи могу користити податке, информације и документацију, прикупљене у складу с овим законом, као обавјештајне податке у сврху спречавања и откривања кривичних дјела прања новца и финансирања терористичких активности, као и повезаних предикатних кривичних дјела с овим кривичним дјелима, те у другим случајевима како је прописано овим законом.

Члан 92.

(Рокови за чување података)

(1) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да чува информације, податке и документацију у вези са успостављеним пословним односом са клијентом, извршеном повременом трансакцијом и извршеним мјерама идентификације и праћења, прибављене у складу с овим законом у периоду од десет година од дана окончања пословног односа, извршене трансакције, момента идентификације клијента у казину или играоници, или клијентовог приступа сефу.

(2) Обвезник из члана 5. овог закона дужан је да дâ информације и пратећу документацију о овлашћеним лицима из члана 48. овог закона, стручном оспособљавању запослених и спровођењу интерне контроле чува најмање четири године након именовања овлашћених лица, обављеног стручног оспособљавања и интерне контроле.

(3) УИО дужан је да чува информације о преношењу готовине преко државне границе осам година од дана преношења. Ове информације и подаци уништавају се након истека овог рока.

(4) ФОО дужан је да чува информације, податке и документацију, прикупљене и прослијеђене према одредбама овог закона, десет година од дана када их је добио или прослиједио, а уништава их након истека овог рока.

(5) Подаци који су у складу са чланом 47. похрањени у АМЛС-у чувају се 20 година од дана посљедњег коришћења, након чега се бришу.

(6) Након истека рокова утврђених у ст. (1), (3), (4) и (5) овог члана лични подаци о клијенту се уништавају у складу са законом којим се уређује заштита личних података.

ГЛАВА XII - НАДЗОР

Члан 93.

(Опште одредбе)

(1) Надзор над радом обвезника из члана 5. овог закона у вези са спровођењем закона и других прописа којима се регулишу обавезе спровођења мјера за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности дужни су спроводити сљедећи органи и агенције:

а) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тач. а), б), ц) и д) овог закона обављају Агенција за банкарство РС и Агенција за банкарство ФБиХ;

б) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка е) овог закона обављају Пореска управа РС, Финансијска полиција ФБиХ (Девизни инспекторат), Дирекција за финансије БДБиХ, а Агенција за банкарство ФБиХ и Агенција за банкарство РС посредно преко банака;

ц) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тач. ф) и г) овог закона обављају Агенција за осигурање РС и Агенција за надзор осигурања ФБиХ;

д) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка х) овог закона обављају Агенција за осигурање РС, Комисија за вриједносне папире ФБиХ и Комисија за хартије од вриједности БДБиХ;

е) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка и) овог закона обављају Комисија за хартије од вриједности РС, Комисија за вриједносне папире ФБиХ;

ф) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка ј) овог закона обављају Комисија за хартије од вриједности РС, Комисија за вриједносне папире ФБиХ и Агенција за банкарство ФБиХ у оквиру својих надлежности;

г) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка к) овог закона обављају Комисија за хартије од вриједности РС, Комисија за вриједносне папире ФБиХ и Комисија за хартије од вриједности БДБиХ;

х) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка л) овог закона обављају Комисија за хартије од вриједности РС, Агенција за банкарство ФБиХ и Дирекција за финансије БДБиХ;

и) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка м) овог закона обављају Комисија за хартије од вриједности РС, Комисија за вриједносне папире ФБиХ и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ);

ј) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка н) обављају Републичка управа за игре на срећу РС, Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ);

к) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка о) алинеја 1), 2), и 3) и става (2) овог закона обављају Републичка управа за инспекцијске послове РС, Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ);

л) надзор над радом нотара приликом обављања послова из члана 5. став (1) тачка о) алинеја 4) овог закона обављају Министарство правде РС, Нотарска комора ФБиХ и Правосудна комисија БДБиХ;

м) надзор над радом адвоката и адвокатских друштава приликом обављања послова из члана 5. став (1) тачка о) алинеја 4) овог закона обављају Адвокатска комора РС и Адвокатска комора ФБиХ. Надзор над радом адвоката и адвокатских друштава из БДБиХ вршиће адвокатске коморе ентитета у којима су уписани;

н) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка п) овог закона обављају Републичка управа за инспекцијске послове РС, Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ);

о) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка р) овог закона обављају Републичка управа за инспекцијске послове РС, Агенција за банкарство ФБиХ у оквиру надлежности надзора платног промета и Инспекторат Владе БДБиХ;

п) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка с) овог закона обављају Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ, Републичка управа за инспекцијске послове РС и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ);

р) надзор над радом обвезника из члана 5. став (1) тачка т) овог закона обављају Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ, Републичка управа за инспекцијске послове РС и Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ).

(2) Надзор над примјеном одредаба члана 41. овог закона код лица која нису обвезници из члана 5. овог закона, а која обављају дјелатности продаје добара и услуга у БиХ, обављају Федерална управа за инспекцијске послове ФБиХ, Дирекција за финансије БДБиХ (Пореска управа БДБиХ), Управа за инспекцијске послове РС.

Члан 94.

(Чување повјерљивости података и спречавање сукоба интереса)

(1) Запосленици надлежних надзорних органа из члана 93. став (1) овог закона као и ревизори или стручњаци који дјелују у име тих надзорних органа дужни су да чувају повјерљиве податке прикупљене у обављању послова прописаних овим законом те да на одговарајући начин примјењују стандарде чувања повјерљивости података и спречавања сукоба интереса и након престанка рада у наведеним органима.

(2) Лица из става (1) овог члана повјерљиве информације смију открити само у сажетом или уопштеном облику, на начин да није могуће идентификовати појединачне финансијске институције.

Члан 95.

(Сарадња надзорних органа)

(1) Надзорни органи из члана 93. овог закона међусобно сарађују и размјењују податке и информације потребне за поступак надзора, те обавјештавају други надлежни орган о неправилностима и незаконитостима које утврде у току обављања надзора, ако су ти налази битни за рад другог надлежног органа.

(2) Надзорни органи из члана 93. овог закона могу, прије започињања надзора одређеног обвезника из члана 5. овог закона, од ФОО-а или других надлежних органа затражити достављање података потребних за припрему надзора.

Члан 96.

(Сарадња са надлежним надзорним органима других држава)

(1) Надзорни органи из члана 93. овог закона могу сарађивати и размјењивати информације са надлежним органима других држава који су еквивалентни том надзорном органу, ако су испуњени сви сљедећи услови:
   а) ако је с надлежним органом из друге државе закључен споразум о сарадњи којим се предвиђа сарадња и размјена повјерљивих информација на основу узајамности;
   б) ако размијењене информације подлијежу захтјевима обавезе чувања повјерљивости тих информација која је једнако вриједна оној из члана 88. овог закона;
   ц) ако ће се информације које су предмет достављања органима у другој држави употријебити само у сврху обављања задатака у надлежности тих органа;
   д) када размјена тражених информација неће омести истраживање, истрагу или поступак које се води у вези с тим информацијама.

(2) Информације које потичу из друге државе смију се у оквиру сарадње из става (1) овог члана даље размијенити само уз изричиту сагласност надлежног органа који је те информације подијелио те, зависно од случаја, искључиво у сврхе за које је тај орган дао своју сагласност.

Члан 97.

(Поступање надзорних органа)

(1) Надзорни органи из члана 93. овог закона дужни су да редовно обављају надзор над усклађеношћу пословања обвезника из члана 5. овог закона са одредбама овог закона у складу са одредбама овог закона и закона којима се уређује начин рада надзорних органа.

(2) Када надзорни орган из члана 93. овог закона у вршењу надзора утврди постојање неправилности или незаконитости у примјени овог закона, предузеће мјере и радње за које је законом овлашћен.

(3) О обављеним надзорима усклађености пословања обвезника из члана 5. овог закона надзорни органи дужни су да ФОО-у доставе записник о извршеном надзору као и документацију о предузетим мјерама из става (2) овог члана.

(4) Надзорни органи из члана 93. овог закона динамику надзора и обим надзора заснивају на процјени ризика из чл. 7, 8. и 10. овог закона, као и на процјени органа за надзор о профилу ризика обвезника или групе, те на карактеристикама обвезника или група, укључујући степен дискреционог права који им је одобрен на основу приступа заснованог на процјени ризика.

(5) Надзорни органи из члана 93. овога закона обавезни су да, без одгађања, у писаној форми, обавијесте ФОО ако у обављању послова из своје надлежности утврде чињенице које су или које би могле да буду у вези са прањем новца и финансирањем теророристичких активности.

(6) Ако то није изричито прописано другим законима, органи за надзор из члана 93. овог закона обављају надзор и инспекцију, те су овлашћени да принудно исходе достављање било које информације или документа, изрекну санкцију за непоштовање одредаба овог закона, те да повуку, ограниче или суспендују дозволу или овлашћење издате обвезнику који спада у надлежност органа за надзор.

(7) Надзорни органи дужни су да периодично преиспитају процјену профила ризика од прања новца и финансирања терористичких активности и ширења оружја за масовно уништење, у случају промјена у управљању и пословању обвезника или групе.

Члан 98.

(Обавјештење о одлуци којом се изриче прекршајна санкција)

(1) Надзорни орган из члана 93. овог закона дужан је да на својој званичној интернет страници објави обавјештење о правноснажној одлуци којом се изриче прекршајна санкција обвезнику из члана 5. овог закона за кршење одредаба овог закона, и то одмах након што је лице коме је изречена санкција обавијештено о одлуци.

(2) Обавјештење из става (1) овог члана садржи податке о врсти и природи кршења одредаба овог закона, као и о идентитету лица према којем је санкција изречена.

(3) Ако орган из става (1) овог члана процијени да је мјера објављивања идентитета лица према којем је санкција изречена, односно његових личних података несразмјерна тежини кршења одредаба овог закона, или ако би објава угрозила стабилност финансијског тржишта у БиХ или истраге која је у току, надзорни орган:
   а) одлаже објављивање обавјештења из става (1) овог члана до тренутка када разлози из овог става престану да постоје;
   б) објављује обавјештења из става (1) овог члана не наводећи личне податке о лицу којем је изречена санкција, у ком случају се објављивање личних података може одложити за разуман временски период, под условом да се предвиђа да ће у том периоду разлози за ненавођење личних података престати да постоје;
   ц) неће објавити обавјештење из става (1) овог члана ако процијени да поступање из тач. а) и б) овог става није довољно да осигура стабилност финансијског тржишта, као и када процијени да је објављивање тог обавјештења несразмјерно тежини изречене санкције.

(4) Обавјештење из става (1) овог члана мора да буде доступно на званичној интернетској страници пет година након објављивања. Међутим, лични подаци садржани у објави похрањују се само на службеним интернетским страницама надлежног органа у трајању које је потребно у складу са важећим правилима о заштити података.

Члан 99.

(Обавјештавање надзорног органа)

Ако надлежни орган из члана 4. тачка аа) овог закона, током обављања послова на основу овог или другог закона, утврди да је дошло до кршења одредаба овог закона које нису у његовој надлежности, о томе ће обавијестити надлежни надзорни орган.

ГЛАВА XIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 100.

(Кажњавање правних лица и одговорних лица у правном лицу за прекршаје)

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај правно лице из члана 5. овог закона ако:

а) не сачини одговарајуће политике и процедуре из члана 9. став (3) овог закона;
б) не усклађује анализу ризика у складу са чланом 10. ст. (6) и (7) овог закона;
ц) не именује овлашћена лица или не обавијести ФОО о том именовању у складу с одредбама члана 48. овог закона;
д) не састави листу индикатора за препознавање сумњивих трансакција у прописаном року или на прописани начин, у складу с одредбама члана 57. овог закона;
е) не сачини забиљешке о запримању усмених налога од ФОО-а у складу са чланом 67. став (2) и чланом 68. став (3) овог закона;

(2) Новчаном казном у износу од 20.000 КМ до 80.000 КМ казниће се за прекршај правно лице или лице које обавља професионалне дјелатности из члана 5. овог закона ако:
а) не сачини анализу ризика у складу са чланом 10. став (1) овог закона;
б) не предузме мјере идентификације и праћења клијента у складу са чланом 11. и 12. овог закона;
ц) не изврши провјеру идентитета клијента и стварног власника у времену прописаном чланом 14. ст. (1), (2) и (3) овог закона;
д) не прибави податке за идентификацију у складу с одредбама члана 15. овог закона или не одреди и утврди идентитет на начин и у случајевима прописаним чл. 16, 17, 18, 19, и 20. овог закона;
е) не изврши одређивање и утврђивање идентитета клијнта у складу са одредбама чл. 21. и 22. овог закона;
ф) не обезбиједи прибављање података и документације од трећег лица у складу са одредбама члана 25. овог закона;
г) примијени мјере поједностављене идентификације и праћења клијента супротно одредбама члана 30. овог закона;
х) приликом успостављања кореспондентног пословног односа не спроведе мјере прописане одредбама члана 31. овог закона;
и) не примијени мјере прописане чланом 32. овог закона;
ј) приликом обављања неуобичајене трансакције не спроведе мјере прописане чланом 33. овог закона;
к) не спроводи мјере идентификације и праћења политички експонираних лица у складу са чланом 34. овог закона;
л) приликом обављања електронских трансфера не предузима мјере у складу с одредбама чл. 37. и 38. овог закона;
м) посао овлашћеног лица и његовог замјеника повјери лицу које не испуњава услове из члана 49. став (1) тач. од а) до ц) овог закона;
н) не обезбиједи спровођење мјера прописаних чланом 50. овог закона;
о) не поступи у складу са чланом 51. овог закона;
п) не спроводи мјере прописане одредбама члана 52. овог закона;
р) не поступи у складу са чланом 53. овог закона;
с) не поступи у складу с одредбама члана 54. овог закона;
т) не води евиденције из чл. 59. и 60. и уколико евиденције не садрже минимално информације из члана 61. овог закона;
у) не обезбиједи спровођење мјера и поступака прописаних чланом 89. овог закона;
в) не чува информације, податке и документацију у складу с одредбама члана 92. ст. (1) и (2) овог закона.

(3) Новчаном казном у износу од 50.000 КМ до 200.000 КМ казниће се за прекршај правно лице из члана 5. овог закона ако:
а) приликом обављања трансакције из члана 12. став (1) тачка б) овог закона, без претходно успостављеног пословног односа, не прикупи податке из члана 15. овог закона;
б) не спроведе мјере идентификације и праћења или одбијања пословног односа и обављања трансакције у складу са одредбама члана 14. ст. (4) и (5) овог закона;
ц) изврши мјере идентификације преко трећег лица, супротно одредбама чл. 23. и 24. овог закона;
д) успостави пословни однос супротно одредбама члана 26. овог закона;
е) супротно одредбама члана 27. овог закона не прати пословне активности које предузима клијент;
ф) не примијени појачане мјере идентификације и праћења клијента у складу са чланом 29. овог закона;
г) не спроводи мјере појачане идентификације и праћења у складу с одредбама члана 35. овог закона;
х) не спроводи мјере ограничења плаћања готовином у складу с одредбама члана 41. ст. (5) и (7) овог закона;
и) не извијести ФОО или му не достави информације, податке или документацију прописану чл. 42, 43 и 44. овог закона;
ј) не успостави интерну контролу, интерну и спољну ревизију на начин дефинисан чланом 55. овог закона;
к) не поступи у складу са чланом 56. овог закона;
л) не спроводи мјере прописане одредбама члана 58. овог закона;
м) не доставља прописане информације, податке и документацију или их не доставља на прописан начин у складу с одредбама члана 64. овог закона;
н) не омогући директан увид и преглед у складу с одредбама члана 65. овог закона;
о) не поступи по налогу ФОО-а о привременом обустављању трансакције и привременом обустављању приступања сефу или не поступи по упутствима ФОО-а у вези с тим налогом, а у складу с одредбама члана 66. овог закона;
п) не поступи по налогу ФОО-а о континуираном праћењу финансијског пословања клијента или не поступи по упутствима ФОО-а у вези с тим налогом, а у складу с одредбама члана 68. овог закона.

(4) Казном из става (1) овог члана казниће се правно лице наведено у члану 41. овог закона које дозволи плаћање готовином у истом или већем износу из члана 41. ст. (1), (2) и (4) овог закона.

(5) Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става (1) овог члана.

(6) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става (2) овог члана.

(7) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 20.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става (3) овог члана.

(8) Новчаном казном у износу од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се физичко лице које обавља самосталну дјелатност из члана 5. овог закона за прекршај из ст. (1), (2) и (3) овог члана.

(9) Правно лице ће се казнити и за прекршај из овог члана ако је учињен у његову корист од било којег лица које дјелује самостално или као дио тијела тог правног лица, а чија се руководећа позиција у правном лицу заснива на било чему од сљедећег:

а) овлашћењу за заступање правног лица;

б) овлашћењу за доношење одлука у име правног лица; или

ц) овлашћењу за обављање контроле у правном лицу.

(10) Правно лице ће се казнити и за прекршај из овог члана ако је он почињен у корист тог правног лица од стране било којег лица које је подређено том правном лицу, а усљед недостатка надзора или контроле од руководећег лица из става (9) овог члана.

(11) Сви приходи настали примјеном овог закона приход су буџета оног нивоа власти у скаду са мјесном надлежности надзорног органа из члана 93. овог закона.

ГЛАВА XIV - НАДЛЕЖНОСТ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПОДЗАКОНКИХ АКАТА

Члан 101.

(Подзаконски акти за спровођење овог закона, препоруке и смјернице)

(1) Подзаконске акте утврђене овим законом, на приједлог Министарства безбједности БиХ, донијеће Савјет министара БиХ у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

(2) Надзорни органи у складу са својим надлежностима могу, самостално или у сарадњи са другим надлежним органима, давати препоруке или смјернице за примјену овог закона и прописа донесених на основу њега.

ГЛАВА XV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 102.

(Примјена других прописа)

(1) На питања која нису регулисана овим законом примјењују се одговарајуће одредбе других законских прописа.

(2) Сви други прописи којима се уређује материја у вези с овим законом биће усклађени с овим законом у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу.

(3) Обвезници су дужни да у року од шест мјесеци од дана ступања овог закона на снагу с њим ускладе своје пословање, организацију, опште и интерне акте.

Члан 103.

(Представљање БиХ у међународним, европским и регионалним тијелима)

Савјет министара БиХ, на приједлог Министарства безбједности БиХ, прије истека периода на који су именовани, спроводи процедуру именовања нових чланова делегација које представљају БиХ у међународним, европским и регионалним тијелима која доносе обавезујуће стандарде из дјелокруга овог закона или надзиру њихову примјену, у складу са уставноправном структуром БиХ, те у складу са статутима, правилницима и процедурама тих тијела као и законским надлежностима.

Члан 104.

(Престанак важења)

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности ("Службени гласник БиХ", бр. 47/14 и 46/16).

(2) Случајеви, односно поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису правоснажно окончани завршиће се у складу са одредбама Закона о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности који је био на снази у вријеме покретања поступка.

Члан 105.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01,02-02-1-2665/23
16. фебруара 2024. године
Сарајево

Предсједавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ **Маринко Чавара**, с. р.	Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ **Кемал Адемовић**, с. р.